

APA DIN STÂNCĂ VEȘNIC PREZENTĂ

Suntem recunoscători în această dimineață pentru Prezența Domnului Dumnezeu, care a vrut să înceapă primele servicii dându-ne un mesaj, că-că ar trebui să "ascultăm și să fim reverențioși" înaintea Lui, pentru că El are ceva să ne spună. Sunt sigur că El va face ceea ce a făgăduit. El Își respectă întotdeauna Cuvântul. Așa că suntem recunoscători că suntem adunați împreună, în viață și de această parte a Eternității în această dimineață, și pentru că putem să ne închinăm din nou Domnului, și să ne adunăm împreună și să auzim de la El. Acesta este motivul pentru care ne adunăm, este tocmai în acest scop.

² Acum, l-am cam luat cu asalt pe fratele Neville, pe neașteptate, astăzi, din cauza unui anumit vis pe care l-am avut. Că... Eu cred în... eu... în vise. Eu cred că Dumnezeu tratează cu oamenii prin vise. Și am avut un vis foarte neobișnuit, acum două nopți. Că, mergeam pe un deal, pe o anumită coastă, mergeam spre un loc unde se mânca unde urma să-mi-să-mi iau cina. Și am observat că, pe măsură ce mă apropiam de locul respectiv, se cânta muzică, o orchestră cânta muzică, cu violi, și îi delecta pe oameni în timp ce mâncau. Și era ceva ce nu mi-a plăcut, așa că am ocolit acel lucru. Și am întâlnit pe cineva care urca un deal. Și m-am uitat, și mulți oameni urcau dealul spre acest loc unde se mânca. Dar eu m-am cam îndepărtat de ei, mam întors la dreapta, sau, la stânga.

³ Și cumva, jos în vale, puteam vedea tabernacolul. Am auzit vocea cuiva, care spunea, "Întâlnește-te cu fratele Branham la o așa și așa trecere. El coboară dealul de acolo. Și spune-i așa și așa lucru." Și m-am grăbit să ajung la această trecere.

⁴ Și când persoana a urcat, era fratele Neville, purtând costumul său maro, arăta exact așa cum arată acum cum stă acolo în această dimineață. Și a zis, "Frate Branham, dacă vei fi în oraș," a zis, "ar fi un-un lucru bun dacă tu ai coborî, pentru că fratele Hank..." Acum, singurul frate Hank, care îl cunosc eu, este fratele Henry Carlson, noi îi spunem Hank. A zis, "S-ar putea săi se pară ciudat dacă nu ai vizita tabernacolul mai mult, dacă vei fi prin oraș, sau în apropierea orașului pentru câteva zile." M-am trezit.

⁵ Și, pentru asta, m-am simțit cam ciudat. Nu am vrut să mă bag în acea perioadă a săptămânii, până când nu l-am întrebat pe fratele Neville dacă avea ceva special pentru această dimineață, pentru biserică. Așa că a fost amabil, ca întotdeauna, și a zis, "Haide, vino." Așa că doar am venit. L-am sunat ieri după-amiază târziu și am venit în această dimineață, pe neașteptate pentru noi toți.

⁶ Acum cred că ar fi un lucru bun, mai întâi, ca eu cumva să-să vă explic câteva lucruri. Sunt, probabil, o persoană foarte ciudată pentru mulți oameni. Și sunt destul de ciudat și pentru mine însumi. Pentru că, încerc să urmez călăuzirea Duhului Sfânt, cât de aproape pot. Și asta ne face să fim ciudați, vedeți. Facem lucruri pe care noi-noi chiar ne punem jos și ne întrebăm uneori, "De ce am făcut așa ceva? Cum de am făcut așa ceva?" Și chiar atunci s-ar putea să te gândești că ai făcut exact ceea ce nu trebuia să faci. Dar dacă tu doar vei avea răbdare, și vei avea credință și dacă vei fi sigur că Dumnezeu te-a îndrumat să faci asta, vei descoperi că totul se va rezolva exact cum trebuie. Vedeți? Și de multe ori constatăm asta. Și știu că fratele Neville a constatat asta, de multe ori. Și liderii și oamenii spirituali își dau seama de asta.

⁷ A fost un timp în viața mea că... Sincer să fiu, încă de când eram doar un băiat, nu m-am simțit niciodată chiar călăuzit să locuiesc în-în Jeffersonville. Întotdeauna a fost o situație fără speranță de reușită, pentru mine, să încerc să trăiesc aici. În primul rând, clima este în mod groaznic în dezacord cu mine. În al doilea rând, se pare că există o deprimare a spiritului.

⁸ Dacă vă întoarceți în trecut și căutați aici pe undeva, dacă nu cumva a fost distrusă când a fost inundația, există o scrisoare în acest sens, pe care am avut-o, la prima chemare în slujire, că am început să plec. Iar fratele George DeArk și cu mine...

⁹ Și mama fratelui Graham Snelling, fratele Hawkins, care gestionează stația de benzină din New Albany, și mulți dintre oameni, m-au întâlnit în față la un loc mic de adunare de rugăciune de aici. Și chiar mi-au spus că, dacă voi rămâne, vor raționa hrana copiilor lor, pentru-pentru a construi un tabernacol, ca să nu trebuiască să fie purtați din loc în loc.

¹⁰ Când am auzit-o pe acea mamă mică, cu un copil care se ținea de mâna ei și cu celălalt pe braț, spunând că ar fi dispusă să raționeze hrana copiilor ei, pentru a putea construi un loc unde să stea și să se închine, a fost puțin prea mult pentru mine să suport. Așa că fratele George și cu mine ne-am adunat și am hotărât să rămânem și să construim tabernacolul.

¹¹ Și când tabernacolul a fost construit, se pare că întotdeauna... În dimineața în care am dedicat tabernacolul, a venit o vedenie, care este scrisă și în piatra unghiulară de acolo, când Duhul Sfânt mi-a spus, "Acesta nu este tabernacolul tău." Vedeți? Și am întrebat unde este tabernacolul meu, și El m-a pus sub cerul

albastru strălucitor. Și apoi El a spus, "Fă lucrarea unui evanghelist," și așa mai departe, după cum știți. Este scris chiar și în cărți.

¹² Toate aceste lucruri puse laolaltă. Și într-o zi, când tundeam iarba acolo unde locuiește acum fratele Wood, și soacra mea locuia acolo pe atunci; stăteam pe treapta din spate, o treaptă mică și veche din beton, acest loc mic acolo care l-am construit pentru soacra mea. Iar ea era un fel de îngrijitoare a bisericii la acea vreme, avea grijă. Și, la fel de clar cum ar putea cineva să vorbească, un Glas mi-a vorbit, a spus, "Nu te pot binecuvânta niciodată atâta timp cât stai aici. Trebuie să te separi de oamenii tăi și de acest loc." Ei bine, eu, asta m-a sfâșiat, timp de aproximativ o săptămână sau mai mult.

¹³ În mod constant, tot timpul, Ceva mă avertiza, "Pleacă, pleacă. Mută-te spre vest. Continuă să mergi spre vest." Ei bine, eu... asta mă preocupa tot timpul. Și se pare că de fiecare dată...

¹⁴ Acum, mi-am făcut clar în minte că săptămâna aceasta urma să zbor la Tucson, unde urma să închiriez o locuință, să stăm acolo iarna aceasta; să înscriem copiii la școală, din septembrie. Aveam locul. Mi-a fost dat chiar și un loc acolo. Dar este ceva ce... Și-și dacă aș fi plecat...

¹⁵ Aș vrea să spun un alt lucru. Chiar înainte de a construi această casă aici sus, casa păstorului, unde este acum, eu nu am vrut să construiesc acolo. Mama soției mele era bătrână. Și ea chiar a plâns din cauza asta, a spus, "Chiar nu pot să o las pe mama aici, știind că este bătrână și că s-ar putea să nu fie îngrijită." Ei bine, am înțeles asta. Eu înțeleg. Ea este mama ei, și singura mamă pe care a avut-o vreodată, sau pe care o va avea vreodată. Așa că am înțeles asta. Astfel eu-eu m-am rugat Domnului, am spus, "Doamne, pentru că mie nu îmi place acest loc," am spus, "fă-mă să fiu mulțumit. Voi merge oriunde vrei Tu să merg, de oriunde. Dar nu vreau să-mi întristez soția, să o iau de aici, într-un ținut străin, unde nu cunoaște pe nimeni. Și atunci sunt plecat tot timpul, oricum. Fă-mă doar să fiu mulțumit să fiu aici, cu ea."

¹⁶ Și acum, când mama ei a fost luată și s-a dus în Slavă, atunci iată că vine din nou îndemnul, vedeți, acum de a pleca. Nu știu ce să fac.

¹⁷ Și apoi, zilele trecute, când această doctrină pe care frații au început să o aibă în jur, m-am ridicat de la amvon ultima dată când am fost aici și v-am spus că nu voi fi pe câmp atâta timp cât va fi așa ceva. Deci, Irații au îndreptat cu bunăvoință toate acestea. Totul s-a lămurit. În douăzeci și patru de ore, s-a terminat tot.

¹⁸ Acum asta îmi deschide din nou terenul. Nu știu ce să fac. Nu știu încotro să o iau. I-am cerut Domnului o vedenie. L-am rugat să-mi spună ce să fac. Dar El doar mă lasă în așteptare.

¹⁹ Acum, aseară, când toți copiii erau plecați, soția mea și toți ceilalți, de acasă, eu am făcut un angajament față de Domnul Dumnezeu. Și i-am spus Domnului Dumnezeu, "Dacă mă vei binecuvânta în drumul pe care merg, Te voi sluji. Dar Tu va trebui să-mi arăți unde să merg, și cum să merg și ce să fac." Așadar, m-am angajat față de Domnul. Cu-cu slujba și cu tot, m-am încredințat Domnului. Și am spus, "Oriunde vei deschide, orice vei face, voi merge pe acea cale. Până când Tu vei deschide o cale, voi continua așa cum sunt până când Tu vei deschide calea." Și L-am rugat să o facă atât de clar încât să nu fiu înșelat atunci, pentru că eu cred cu adevărat că ne aflăm chiar la o răscruce de drumuri la ceva care urmează să se întâmple.

²⁰ Am auzit prorocit în această dimineață aici, de fratele Neville, sau a spus-o și știam că aceasta-aceasta a fost o prorocie la care se referea. Acum, astfel, m-am rugat pentru voi toți și am nevoie ca voi toți să vă rugați pentru mine, ca Duhul Sfânt să mă conducă exact unde trebuie să merg, ce trebuie să fac, ca să nu fac nicio greșală.

²¹ Vedeți, de multe ori, oamenii cred că un dar profetic, că Dumnezeu spune pur și simplu "Te voi lua chiar de aici și te voi pune aici. Acum tu du-te chiar aici." Și El nu îți spune toate aceste lucruri. Dacă ar fi făcut-o, atunci ce credință biruitoare ai avea? Vedeți? Vezi, pe tine, El te lasă să stai singur mai mult decât pe oricine altcineva. Vedeți? Puteți veni cu toții la mine și să-mi cereți anumite lucruri, și El încă nu a dat greș niciodată ci El vă dă răspunsul. Așa este. Da. Dar eu pot să-I cer lucruri pentru mine, și de multe ori mă lasă singur, vedeți, doar mă lasă să merg înainte și să intru în asta.

²² Am lucruri acum pe care trebuie să le rezolv singur, și decizii pe care trebuie să le iau. Iar aceasta este una atât de vitală, încât nu pot să o iau cu exactitate până când nu sunt sigur că este El cel care îmi vorbește. Iar eu-eu... El nu vrea să îmi dea o vedenie. El doar mă lasă singur. Așa că doar stau ca un orfan, ca și cum, în această dimineață, eu-eu nu știu încotro să mă îndrept. Așa că, am încredințat Domnului acest lucru.

²³ Eu-eu am simțit că atunci, când am visat asta, că ar trebui să mă întorc aici la tabernacol și să-l ajut pe fratele Neville până când doar se va întâmpla altceva pe drum. Așadar, voi fi alături de el.

²⁴ L-am întrebat pe fratele Neville cu câteva momente în urmă, "Cum progresează biserica?"

Și el a spus, "Bine."

²⁵ Și așa am auzit că încă mai aveți daruri și lucruri spirituale printre voi, care lucrează, darurile de prorocie, și-și vorbirea în limbi, și tălmăcirea limbilor, pe care tocmai le-am auzit acum câteva momente. Și aceste lucruri sunt ziditoare pentru biserică, și foarte mult.

²⁶ Dar m-am gândit, poate că în seara aceasta aș putea, dacă fratele Neville... Dacă Duhul Sfânt nu ne îndrumă spre altceva, în seara aceasta aș vrea să am o... Voi toți, înainte să plecați în această dimineață, să scrieți o întrebare și să o puneți aici, vreo întrebare în mintea voastră, ca să aflăm ce gândește biserica. Cam acesta este modul pe care îl au păstorii ca să afle exact ce este pe inima oamenilor. Și fiecare dintre voi care aveți o întrebare, scrieți-o și puneți-o aici. Dacă nu aveți o bucată de hârtie să-pe care să scrieți în această dimineață, atunci scrieți-o deseară, devreme. Așadar, aș vrea să am cât mai mult timp posibil, asupra lor, ca să le examinez și să vă răspund Scriptural.

²⁷ Apoi, dacă este voia Domnului, dacă este voia lui Dumnezeu, am făcut o declarație aici, nu cu mult timp în urmă, că aș vrea să vă vorbesc despre ultimele șapte Peceți ale... din Apocalipsa. Acum, dacă am... nu aș putea să parcurg toate aceste Peceți în acest an, pentru că ar fi nevoie de la capitolul 6 din Apocalipsa, prin-până la capitolul 19, ca să parcurgem acele Peceți. Dar la primele trei sau patru dintre ele s-ar putea răspunde într-o seară, cred, fiecare Pecete ar lua o seară.

²⁸ Acum, dacă înțelegem, vedeți, unde ne oprim chiar în acea Carte a Apocalipsei, unde Biserica a fost luată sus în Slavă, atunci restul se ocupă de Iudei, nu de Biserică, deloc. Se ocupă de națiunea Iudaică. Prin urmare, noi trebuie să ne întoarcem, de la Răpirea Bisericii, și să luăm... Noi vedem aici ce se întâmplă în timpul acelor Peceți și în timpul Bisericii Neamurilor. Biserica fiind plecată; și cu națiunea Israelului, se duce înapoi și aduce Israelul de la momentul în care a rămas cu ei, până la timpul modern; și venirea lui Mesia, când ei îl vor primi pe Mesia.

²⁹ Acum ați înțeles? Biserica este luată sus. Dumnezeu s-a ocupat mai întâi de Biserică, de Epocile Bisericii. Am analizat asta. Apoi, Biserica este luată sus în Slavă. Atunci Duhul Sfânt se întoarce și ia Israelul, ca națiune. Și o aduce până la acest punct, în timp ce are loc Cina Nunții, și apoi Îi aduce înapoi din nou la sfârșitul aceluia timp. Voi avea tabla mea sus, și voi putea să fac o schemă și să învăț asta, când va veni timpul. Apoi Domnul se întoarce cu Mireasa, și Israel O vede. Și, oh, ce timp va fi acela!

³⁰ Acum, înainte de a putea lega corect acest lucru, este o lecție importantă care este o poticnire pentru teologi și pentru mulți, și pentru învățătorii din toate timpurile, și pentru oamenii din Biserica lui Cristos și pentru cei care vin să audă acest lucru, adică, cele Șaptezeci de Săptămâni ale lui Daniel. Avem... Nu putem merge mai departe în Apocalipsa până nu facem legătura între Mireasă și Israel cu cele Șaptezeci de Săptămâni ale lui Daniel. Și poate, dacă este voia lui Dumnezeu, astfel încât dacă El îmi va vorbi în viitor, să vorbesc despre unele dintre aceste Șaptezeci de Săptămâni... sau, nu Șaptezeci de Săptămâni, ci ultimele șapte Peceți. Apoi, duminica viitoare, voi încerca să iau cele Șaptezeci de Săptămâni ale lui Daniel, duminica viitoare, cu voia Domnului. Și atunci asta va deschide terenul atunci, dacă El ne va călăuzi, să începem cu celelalte. Ei bine, vom afla de atunci încolo.

³¹ Eu și Fratele Neville vom lucra împreună la acest lucru, și vom face tot ce putem pentru beneficiul oamenilor.

³² Acum, de fiecare dată când ne întoarcem, noi ne rugăm pentru cei bolnavi, întotdeauna ne bucurăm să facem asta. Și probabil că o voi face la fiecare adunare, dacă oamenii sunt bolnavi, să ne rugăm pentru ei.

³³ Nu doresc să mai am niciun discernământ. Vedeți, acum iată ce s-a întâmplat. Eu am încercat. Și știu că am făcut lucruri care nu sunt corecte; dar am încercat să trăiesc suficient de aproape de Dumnezeu, tot timpul, de Dumnezeu, așa este cum se întâmplau aceste vedenii, cum aveau loc. Chiar și oameni care pierdeau lucruri, și mă sunau, mă rugau să mă duc să mă rog la Domnul, să întreb unde se aflau. Cum Isai care a pierdut catării și băieții au coborât să-l caute pe profet, și el le-a spus cum că catării s-au întors deja acasă. Și așa mai departe, asta este perfect în regulă. Dar devin atât de multe, atât de mulți oameni... Nu doar într-o localitate ca aceasta; este din întreaga lume, vedeți. Așa că asta chiar devine, mă ține așa de stresat, și apoi te ține tot timpul pe muchie de cuțit, până când a ajuns la un punct...

³⁴ Și asta-i ce i-a făcut pe frați să înceapă doctrina, că eu aș fi Domnul Isus Cristos întrupat. Și noi știm că asta ar fi distrus întreaga Slujbă și ar fi adus ocară asupra lui Cristos și asupra tuturor lucrurilor. Vedeți? Astfel iată de ce a trebuit să-i scutur zdravăn, ca să opresc imediat acest lucru, ca să le fac de cunoscut că asta nu era de la Dumnezeu, ci de la diavol. Vedeți? Și ei sunt oameni buni. Și asta a demonstrat că acei

oameni sunt născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu, pentru că, atunci când au văzut Adevărul cu Scriptura, s-au întors la Dumnezeu, exact, vedeți, imediat. Deci, asta a demonstrat că era Satan care încerca să facă ceva cu acei oameni; toți erau oameni evlavioși și Creștini.

³⁵ Și asta i-a făcut pe mulți dintre ei să-mi spună, "Frate Branham, avem mai multă încredere în tine acum decât am avut vreodată."

³⁶ Pentru că vedeți, ce, cu darul pe care mi l-a dat Dumnezeu, ce aș fi putut face cu el? Să arunc națiunea la picioarele mele, sau, oamenii. Ceea ce noi numim o *națiune*, nu este "cosmos" aici afară, carnea de tun și așa mai departe. Mă refer la Creștini, la adevărații credincioși, asta este centrul... Vorbim despre *națiune*, predicăm despre "oamenii născuți din nou," despre asta vorbim noi, națiunea. Nu chiar toți aici afară, care este chiar murdărie și contaminare ce trăim în lume, este doar-este doar pulberea pământului care se întoarce înapoi. Vorbesc despre Creștinii născuți din nou, oameni care sunt Creștini adevărați.

³⁷ Aștept ca un om să îmi reproșeze din nou în legătură cu ceva. Cineva a venit la mine nu de mult și a zis, "Ideea însăși, a lui Cristos să scuipe pe pământ, cu saliva Sa, și să facă tină și să ungă cu ea ochii cuiva." A zis, "Cât de murdar și spurcat a fost asta, ca El să scuipe, cu scuipatul din gura Lui! Cât de neigienic a fost, să scuipe în țărână, să facă turte de noroi și să le pună pe ochii cuiva."

Am spus, "Dar el s-a întors văzând." Vedeți, asta este.

³⁸ Și același om! Au deschis o tabără de nudiști aproape de casa mea, știți, piscina. Și-și acel om a luat un bilet pentru fiecare dintre copiii lui ca să meargă acolo și să înoate în acea piscină. Și el și soția lui se duc și ei în acea piscină. Scuzați-mă, surorile mele. Dar unde acele femei înoată acolo, cam o sută de femei, sau două, în fiecare zi; femei, toată acea mizerie și lucruri, și femeile de astăzi, și se spală în acea apă, acea mizerie și murdărie în gura lor și înghit asta și o scuipă. Chiar vreau ca el să mă atace, vedeți.

³⁹ Ei au spus, "Dacă-dacă Cristos ar trăi astăzi, L-ar fi arestat pentru acel lucru neigienic."

⁴⁰ Ce ziceți de *asta*? Sunt sigur că înțelegeți ce vreau să spun. Se duc direct în acea piscină, și multe dintre ele cu boli, sifilitice, gonoree și toate celelalte, chiar acolo. Și chiar scuipă din gură, și orice de genul acesta, și se spală acolo înăuntru așa. Și asta e igienic, nu-i așa?

⁴¹ Așa că, oh, vai, această zi în care trăim, frate, soră! Este timpul pentru Venirea Domnului! Și Biserica are o singură nădejde, și anume Venirea Domnului.

⁴² Ei bine, eu nu pot opri aceste lucruri; nu este nevoie. Biblia a prezis că vor fi aici. Eu nu le pot opri. Dar vreau ca glasul meu să fie înregistrat în Cer, că am fost împotriva lor, când va veni timpul pentru Judecată. Am fost împotriva acestor lucruri.

⁴³ Eu încă cred că această Biblie este Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci nu este nimic altceva în lume, care este contrar Acestuia, să Îl poată opri vreodată. Dar această Biblie de aici, acesta este Adevărul, acesta este Cuvântul lui Dumnezeu. Așa că acum haideți să ne-ne-ne retragem pânzele noastre și să ancorăm puțin pe țărmul liniștit al Adăpostului de Odihnă. Și-și putem pleca mâine undeva, dar haideți să ancorăm acum și să ascultăm glasul Tatălui nostru Ceresc, în timp ce El ne va vorbi prin Cuvântul Său, avem încredere, astăzi.

⁴⁴ Și în seara aceasta, acum, voi pregătiți orice întrebare mică pe care o aveți. Acum, nu ceva care va răni pe cineva. Dacă faceți asta, atunci este... Nu aș răspunde la aceea, de la bun început, vedeți. Dar voi, *ceva-altceva*, spuneți, "Ei bine, acum, dacă eu fac un anumit lucru, spune Dumnezeu că ar trebui să facem asta?" Sau, știți, mici întrebări care le aveți pe inimă. Sau, "Avem daruri care lucrează cu noi, frate Branham, și ar trebui să le folosim în *acest* fel sau în *acel* fel? Sau, ce ar trebui să facem?"

Ceva la care aș putea să vă răspund înapoi din Scriptură, vedeți. Scrieți ceva scurt. Aș fi bucuros. Și dacă nu este niciuna, atunci voi lua un subiect oarecare, și vă voi predica deseară, cu voia Domnului. Este duminică și am fost...

⁴⁵ Duminica trecută pornisem să mă duc la fratele Cauble. Și am auzit clopotul acestei biserici bătând, și m-am plimbat înainte și înapoi prin curte. Nu am mai putut rezista. Asta a fost tot. V-am auzit, așa că eu-eu-eu a trebuit să vin.

⁴⁶ Așfel acum haideți să ne plecăm capetele acum și să vorbim cu Creatorul nostru, și deci într-un cuvânt de rugăciune. Are cineva o cerere specială? Doar ridicăți mâinile, spuneți doar, "Eu..." Doar faceți-o cunoscută. Dumnezeu știe ce aveți pe inimă. Acum doar păstrați-vă cererea în minte.

⁴⁷ Preasfinte Dumnezeu, Care ai creat Cerurile și pământul prin Cuvântul gurii Tale, prin gândurile minții Tale, venim în Prezența Ta, prin Isus Cristos, Domnul nostru, pentru a-Ți mulțumi pentru tot ceea ce ai făcut pentru noi. Și Îți suntem atât de recunoscători, Doamne, în această dimineață, pentru faptul că știm unde ne

aflăm, pentru că cunoaștem poziția în care ne aflăm în această dimineață, și istoria timpului, și viitorul care urmează. Știm astăzi, că prin harul lui Dumnezeu, că am fost spălați în Sângele Calvarului, că suntem pregătiți, cu credință în inimile noastre, să-L întâlnim pe El, dacă ar veni astăzi. Ar trebui să spunem, "Da, vino, Doamne Isuse."

⁴⁸ Și vedem cum păcatul se îngrămădește, până când pare că lumea se clatină sub impactul păcatului. Cum ar fi băutura și jocurile de noroc, și îmbuibările, și desfrâul, și nuditatea, și, O Dumnezeule, mizeria, necurăția și spurcăciunea oamenilor. Și cum ei, dacă ar putea doar să realizeze, Doamne! Oare acei oameni, care se îmbracă așa, în acele haine vechi și necuviincioase, și ies pe stradă, își dau seama că nu sunt decât gândaci și praf, că poate peste o săptămână gândacii vor mânca acel trup pe care îl slăvesc atât de mult? Își dau ei seama că viermii îl vor mânca, și că sufletul lor va fi acolo, într-o Eternitate fără Dumnezeu, fără Cristos, fără nicio speranță, scufundându-se într-o disperare profundă, pentru a fi pur și simplu anihilat la Venirea Sa? O, Dumnezeule, dă-ne glasuri dede avertizare, ca să putem avertiza fiecare suflet de acest pericol de care se apropie ei.

⁴⁹ Fi cu noi astăzi. Dă-ne "cuvinte de înțelepciune," așa cum a spus odată Solomon în *Eclesiastul*, că noi vom fi "ziditori înțelepți," că vom fi "păstorii acestei adunări." Și ne rugăm, Doamne, ca, atunci când căutăm cuvinte să vorbim, ca ele să fie capodopere care să cuprindă inima care are atâta nevoie aici în această dimineață.

⁵⁰ Noi nu am venit și nu ne-am adunat astăzi sub acest acoperiș încins doar pentru a fi văzuți, ci am venit aici pentru că Te iubim și pentru că suntem doritori să ascultăm din partea Ta. Tu ești Iubitul nostru pe care Îl iubim, și dorim să auzim Cuvinte de la Tine. Suntem recunoscători pentru ceea ce am auzit deja. Va rămâne mult timp cu noi. Acum dă-ne porția pe care o ai pentru noi astăzi, în timp ce Te așteptăm în continuare. Cerem acest lucru în Numele lui Isus și de dragul Lui. Amin.

⁵¹ Acum este... [O soră vorbește în limbi, un frate tălmăcește – Ed.]

⁵² Suntem recunoscători pentru aceste exaltări din partea Duhului, ele ne spun și ne avertizează să fim atenți la Cuvintele pe care poate Duhul Sfânt ni le va spune astăzi. Și nu știm exact ce ne pregătește El, dar noi știm că trebuie să fie ceva ce va aduce El. Poate că este o întrebare care o aveți în minte, pe care El o va spune aici. S-ar putea ca El să o spună prin Mesajul din această dimineață. S-ar putea să o spună deseară la slujbă. El, undeva pe parcursul zilei de astăzi, El încearcă, parcă, să avertizeze pe cineva să prindă Cuvintele.

⁵³ Acum, ca să ne întoarcem la Cuvântul scris, să mergem în Cartea Exodului, pentru lecția de Școală duminicală.

⁵⁴ Aveți un serviciu de botez? [Fratele Neville spune, "Nu, nu până deseară la ora șase." – Ed.] Nu. Serviciul de botez la ora șase în această după-amiază.

⁵⁵ Să mergem la capitolul 17 din Exodul și să începem cu-cu versetul 5, cred, versetele 5 și 6 din capitolul 17 din Exodul.

Și DOMNUL a zis lui Moise, Trece înaintea poporului și ia cu tine vreo câțiva dintre bătrânii lui Israel; și toiagul tău, cu care ai lovit râul, și ia-l în mână și pornește.

Iată, Eu voi sta înaintea ta... pe stânca din Horeb; și... vei lovi stânca și va țâșni apă din ea ca să bea poporul. Și Moise a făcut așa în fața bătrânilor lui Israel.

⁵⁶ Acum, dacă ar trebui să numim asta ca un mic text pentru Școala duminicală, aș dori să îl iau ca subiect pentru lecția din această dimineață, *Apa Din Stâncă Veșnic Prezintă*.

⁵⁷ Noi știm că Israel a fost întotdeauna un exemplu istoric al bisericii. Pentru că, Israel a fost poporul lui Dumnezeu până când a ieșit din Egipt, și apoi ei au fost biserica lui Dumnezeu pentru că au fost separați de restul lumii.

⁵⁸ Și când suntem separați de restul lumii, atunci devenim biserica. Dar atâta timp cât suntem încurcați cu restul lumii, atunci nu suntem în biserică. Acum sper că asta coboară foarte adânc, își prinde locul. Vedeți, noi nu suntem biserica până când nu suntem separați de lume. Să ne despărțim, să ieșim din mijlocul oamenilor necurați, să nu avem de-a face cu ei și să nu fim părtași la păcatele lor. Nu vă înjuțați cu necredincioșii, ci separați-vă de lucrurile lumii.

⁵⁹ Și când Israel era în Egipt, ei erau poporul lui Dumnezeu. Apoi, când au fost chemați afară, sau au avut exodul, ieșirea, atunci au fost numiți biserica, pentru că atunci ei s-au separat de restul lumii.

⁶⁰ Și chiar cuvântul *biserică* înseamnă "chemat afară." *Exod*, "ieșit." Fiecare dintre noi, ca și Creștini, am avut un exod în viața noastră. Am avut un moment în care noi am fost chemați afară din mijlocul asociațiilor

noștri, chemați afară din mijlocul oamenilor cu care aveam părtășie cândva, și am devenit oameni diferiți, pentru a umbla cu oameni diferiți, care au acționat într-un mod diferit și au vorbit într-un mod diferit. A fost un exod în viața noastră.

⁶¹ Un exemplu foarte bun pe care ni l-a dat Israelul, despre atunci când Dumnezeu i-a chemat afară. Ei au avut un exod și au ieșit dintre popoarele lumii, și au devenit o națiune separată, pentru Dumnezeu, un popor aparte. Au mers sub umbrele scaunului de îndurare. Au trăit și au mers cu marele Stâlp de Foc. Și Dumnezeu i-a adus din Egipt, la țara pe care o făgăduise.

⁶² Și, în acest exod, li s-a dat un conducător spiritual, un conducător, care a fost Moise, un mare profet uns, care a fost un-un om mare. Era un om evlavios, s-a născut un om evlavios. Dumnezeu l-a chemat de la mama sa, chiar înainte de acea vreme; Dumnezeu l-a rânduit înainte de întemeierea lumii, să fie un lider pentru acea generație, ca să aducă poporului acest exod.

⁶³ Aici, nu demult, le-am vorbit copiilor mici, aici, în tabernacol, și am avut o mică predică pentru ei; și am povestit, sau am relatat o mică ilustrație despre cum Iochebed, cum sa rugat, ea și Amram, tatăl lui Moise, despre cum să facă ceva pentru eliberarea poporului. Și Amram a văzut viziunea lui Dumnezeu care stătea, sau a unui Înger, care indica spre nord, și i-a spus ce urma să se întâmple. Și s-a născut micuțul Moise. Și ei nu s-au temut de poruncile împăratului, nici de amenințări. Au știut că Dumnezeu avea mâna Sa asupra lui Moise, și asta era tot. Așa este. Indiferent ce spunea împăratul, ce spunea lumea politică, ce spunea orice altceva, ei știau că Dumnezeu Își avea mâna asupra lui Moise. Așa că nu le-a fost frică să-l lase, chiar în mijlocul crocodililor; când erau toți chiar îngrășați cu copilașii Evrei, care au fost dați acolo afară ca hrană la crocodili. Și totuși, Moise a fost pus doar într-o arcă mică și trimis chiar printre crocodili, direct în mijlocul lor. Pentru că nu se temeau de nimic, ei știau că Dumnezeu avea mâna Lui asupra lui Moise.

⁶⁴ Ei bine, acum, dacă doar am putea să știm același lucru, că marele nostru Conducător, Duhul Sfânt, Dumnezeu L-a trimis, și El este Conducătorul nostru, și nu contează ce spune lumea, și cât de mult râd de voi și își bat joc de voi, noi ne urmăm Conducătorul! Dumnezeu a trimis Duhul Sfânt ca să fie Conducătorul nostru. Vedeți? "Peste puțină vreme lumea nu Mă va mai vedea. Dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii." Așadar, marele nostru Conducător este cu noi, Duhul Sfânt. Acum noi trebuie să îl urmăm pe acest Conducător și să facem exact ceea ce spune El să facem. Și acest Conducător nu ne va abate niciodată de pe cale, El ne va ține tot timpul exact pe calea Scripturii. Dar El nu va merge niciodată *într-o* parte pentru ceva, și în *această* parte pentru ceva. El va rămâne drept pe drumul Scripturilor.

⁶⁵ Și Moise avea un traseu pe care el trebuia să-l ia pe Israel, și să parcurgă apoi direct peste Marea Roșie, direct peste Iordan, direct în țara făgăduită, direct prin pustiu. Nu a fost Moise cel care a ieșit din rând. Nu a fost Dumnezeu cel care a ieșit din rând. A fost poporul care a depășit linia, care a cauzat problema. Așadar, să ținem cont de aceste lucruri acum. (Scuzați-mă.)

⁶⁶ Moise, ca conducător uns. În cele din urmă, după ce a arătat poporului, prin semne și minuni, ceea ce numai Dumnezeu putea face, el a făcut aceste semne și minuni în fața bătrânilor lui Israel și în fața lui Israel, până când au fost convingși că acest Moise era unsul care urma să-i scoată din această țară, spre acea țară frumoasă care le-a fost făgăduită. Atunci, când au văzut aceste lucruri mărețe pe care le-a făcut Moise în numele lui Dumnezeu, au fost dispuși să-l urmeze. Și el i-a scos, i-a condus prin Marea Roșie, au trecut dincolo, au fost pe pământ uscat, și au intrat în călătoria în pustiu, care înseamnă perioada încercărilor.

⁶⁷ Când un om Îl primește pe Cristos ca Mântuitor, totul este pe acoperișul casei. Dar, înainte ca acest om să poată intra în botezul Duhului Sfânt, această persoană, trebuie să aibă mai întâi un proces de sfințire. El trebuie să aibă o perioadă de încercare în viața sa. Toți ați avut asta. El a avut acest timp de încercare. "Fiecare fiu care vine la Dumnezeu, este mai întâi bătut cu nuiaua, pedepsit, disciplinat. Și dacă nu putem suporta pedeapsa, atunci asta demonstrează că nu suntem copii ai lui Dumnezeu; suntem copii din curvie și nu suntem copii ai lui Dumnezeu," a spus Biblia. Dar dacă putem suporta pedeapsa, știind că „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor care îl iubesc pe Dumnezeu," atunci suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, atunci El ne pecetluiește cu Duhul Sfânt până în ziua răscumpărării noastre. Vedeți, aceasta este pedeapsa, efortul, lucrul prin care trecem.

Iar Israel, ca simbol istoric, a trebuit să suporte această pedeapsă.

⁶⁸ Acum, când erau în Egipt, și Dumnezeu l-a trimis pe Moise. Și el a întins toiagul și puricii și păduchii au venit pe pământ. L-a întins spre soare, și acesta a apus. L-a întins peste ape, și ele s-au transformat în sânge. Ei bine, Israel era în Canaan... în-în Gosen, aveau chiar un timp glorios; soarele nu a apus niciodată,

plăgile nu i-au lovit niciodată; ei bine, ei chiar aveau un timp glorios!

⁶⁹ La fel cum ați făcut și voi când ați fost mântuiți pentru prima dată. Totul, păsările cântau diferit și toată lumea era dulce. Și, oh, vai, cum era totul chiar minunat când ați fost mântuiți prima dată! Apoi a venit perioada de încercare, de pedeapsă, de sfințire, sfințindu-vă de lucrurile lumii, "dând la o parte greutățile care vă înfășoară atât de lesne." Tu, ca bărbat, a trebuit să te oprești din fumat, să te oprești din băut, să te oprești de la a mai merge la sala de biliard, la partidele de cărți toată noaptea. Toate acele lucruri, a trebuit să te sfințești de ele, prin credința în Sângele lui Isus Cristos. Să te sfințești pe tine însuși! Voi, femeile, a trebuit să vă lăsați părul să crească, să vă lungiți rochiile și să vă purtați altfel de cum o făceați. Timpul de sfințire! De multe ori se răzvrătesc și se întorc; ei bine, acela nu este un fiu al lui Dumnezeu, vedeți. Un fiu al lui Dumnezeu privește direct la Calvar și știe că este spre binele lui.

⁷⁰ Așa că, în acea perioadă de timp, este când a survenit marea cădere, în Israel. Pe perioada acestui timp încărcat, atunci poporul a început să cadă, de pe o parte pe alta. Atunci, în conversațiile lor, "Ei bine, am vrea să fim din nou în Egipt. Ni s-a scârbit sufletul de această hrană proastă." Cu alte cuvinte, dacă aș lua-o din punct de vedere istoric acum, asta au spus.

⁷¹ Acum, în zilele noastre, ar fi, "Oh, în fiecare miercuri seara, întâlnire de rugăciune! În fiecare duminică dimineața, înapoi la biserică! Ce auzim? Același lucru; predicatorul se ridică în picioare și predică; cântări; mergem înapoi." Vedeți, atunci mergi doar ca să îți faci datoria. Nu ești un închinător. Un închinător se duce acolo ca să se închine, să se exprime înaintea Dumnezeului său, să Îl laude pe Dumnezeu pentru bunătatea Sa; la fiecare Cuvânt, el se agață de Acesta.

⁷² La fel ca într-o relație de dragoste. Dacă mergeai cu o fată pentru că știai că este o datorie, sau tu mergeai cu un băiat, când erai tânără. "Mama vrea să mă duc cu tipul ăsta, dar eu pur și simplu nu-l suport." Nu găsești nimic în faptul că vine să te vadă. Sau, dacă e la fel despre fată cu băiat, sau băiat cu fată. Te duci cu ea, ea te plictisește; mama vrea să te duci cu ea pentru că este genul de fată care îi place mamei. Vezi, te plictisește; nu este o relație de dragoste. Dar ție nu-ți pasă, nu vrei să te pregătești, nu vrei să te duci să o vezi. Și este un... Păi, este un lucru îngrozitor. Și când el vine să te vadă, vai, ai vrea ca el să se grăbească, să plece acasă.

⁷³ La fel se întâmplă și atunci când tu, "De ce predică atât de mult? Ce-i cu toate chestiile *astea*, și cu toate celelalte?" Vezi, nu ești îndrăgostit.

⁷⁴ Dar când te agăți cu adevărat de fiecare Cuvânt, așa cum va avertizat Duhul în această dimineață, vedeți, "Să ne agățăm de fiecare Cuvânt." Poate asta este despre ce v-a vorbit El. Să vă țineți! Este Viața Eternă, fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Este o bucurie să mergi la biserică, în orice împrejurare. Fie că e cald, fie că e frig, fie că e indiferentă, fie că oamenii se agită, mârâie, orice ar face, tot este o bucurie să ascuți Cuvântul Domnului. Atunci ești îndrăgostit atunci de Cristos, vezi, îți place să mergi la biserică.

⁷⁵ "Bine, dragă, iată că e din nou duminică dimineața, cred că trebuie să-i pregătim pe copiii și să mergem acolo. Vai, ce plictiseală!" Vezi, nu ești îndrăgostit.

⁷⁶ Dar dacă ești cu adevărat îndrăgostit, abia aștepti să vină duminica dimineața, trebuie chiar să te duci acolo cu ei. Și ajungem, și ca să pleci... Oamenii lui Dumnezeu, ei nu te plictisesc. Păi, ei sunt frați și surori. Așa cum obișnuiam să spun, "Devii la fel de gros ca melasa de sorg într-o dimineață rece." Asta-asta nu curge, rămâne compactă, știți, se lipește tare. Acum, este o expresie nepoliticoasă, dar asta-i-asta-asta este pentru că încerc să vă fac să înțelegeți ce vreau să spun, vedeți. Vă alipiți împreună. Și cu cât se face mai frig, cu atât se lipesc mai tare. Și așa ar trebui să fie și la noi. Cu câte mai frig...

Când prietenii pământești te abandonează, Și mai aproape de El agață-te!

⁷⁷ Și ceea ce iubim, unii la alții, nu este pentru că suntem cineva; ci este Cristosul din celălalt, pe care îl iubim, vedeți. Este Dumnezeul care este în ființa noastră, ceea ce iubim. Acum ne place să ne adunăm. Cântam cândva vechiul imn:

Binecuvântată să fie legătura care leagă
Inimile noastre în dragoste Creștină;
Părtășia în același gând
Este ca și cea de Sus. (Vedeți?)
Părtășia în același gând
Este ca și cea de Sus.
În fața Tronului Tatălui nostru,

Ne revărsăm rugăciunile noastre arzătoare;
Temerile noastre, nădejtile noastre, scopul nostru sunt una,
Mângâierile și grijile noastre.

⁷⁸ Vedeți? Da, domnule! Când cineva a primit o binecuvântare, suntem toți fericiți de asta. Când cineva este trist, noi suntem triști cu el. Noi-noi vrem să fim toți împreună. Acum așa ar trebui să fim.

⁷⁹ Și așa trebuia să fie Israelul. Dar a devenit împovărat, "Oh, această pâine dextrinată!" Pâinea Îngerilor, "Ei bine, ce ne pasă de această pâine dextrinată? Ni s-a scârbit sufletul de aceste lucruri! Și totul este greșit. Și-și mana asta veche care cade în fiecare noapte, pâi, mai bine am mânca niște usturoi și praz din Egipt." Vedeți, inimile lor nu erau pregătite pentru călătorie.

⁸⁰ Și când un bărbat sau o femeie începe să se plângă de mersul la biserică, se plictisesc atât de mult să meargă la biserică, ei nu sunt pregătiți pentru călătorie. Așa este. Este ceva greșit pe undeva.

⁸¹ Oh, când Îl iubiți pe Dumnezeu și vă gândiți că veți merge în Cer, și veți merge toți împreună:

Ce părtășie, ce bucurie Divină,
Mă sprijin pe brațul veșnic;
Oh, ce pace binecuvântată cu Domnul meu atât de aproape,
Mă sprijin pe brațul Său veșnic.

Ce... Noi cântăm acele imnuri.

Ne împărtășim necazurile noastre comune,
Povara noastră comună o purtăm;
Și adesea unul pentru celălalt curge
O lacrimă de compasiune.

Când ne despărțim,
Asta ne provoacă durere lăuntrică;
Dar noi încă vom fi uniți în inimă,

Și sperăm să ne întâlnim din nou la următoarea adunare de rugăciune. (Da, domnule, încă uniți în inimă!)

⁸² Acum vă pregătiți pentru călătorie, vedeți, sunteți gata să mergeți în Țara făgăduită. Vremurile de încercare, acolo este terenul periculos; pustiul, vremurile de încercare.

⁸³ Israel, în vremea ei de încercare, a ajuns să se certe și să protesteze între ei, și să se scârbească de hrană. Și au vrut să se întoarcă în Egipt.

⁸⁴ Și apoi au început să se plângă de conducătorul lor. Oh, se temeau că îi duce în rătăcire; după ce el s-a dovedit a fi un conducător, și Dumnezeu a dovedit că el era conducătorul. "Ei bine, poate că noi am acționat un pic cam fanatic. Și-și poate că am pornit, totul pe picior greșit," sau, ceva de genul acesta, vedeți, ei vorbeau între ei împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise, a lui Dumnezeu și a conducătorului Său.

⁸⁵ Acum, când ajungem la un punct, să spunem, "Nu știu dacă Cuvântul înseamnă *Asta*, sau nu," și, "Nu știu despre Duhul Sfânt; sunt puțin sceptic în privința *Asta*. Cunoscut alții care nu știu." Ei bine, mergeți înainte, spre Egipt. Vedeți?

⁸⁶ Dar dacă ești cu adevărat hotărât să rămâi pe drum, rămâi drept cu acest Conducător, cu Duhul Sfânt, rămâi drept cu Cuvântul. Și dacă rămâi cu Duhul, Acesta te va ține în Cuvânt. Așa este. Te va duce chiar pe traseu, pe calea Cuvântului. Și să nu te temi de Acesta. Nu va face niciun rău, doar te va ajuta dacă ești rănit. Va vindeca toate rănilor, Duhul Sfânt o va face.

⁸⁷ Acum aflăm că, de-a lungul acestui drum, după ce au ajuns în acest fel, ei au ajuns la un loc numit Horeb. Și H-o-r-e-b, Horeb, apoi aflăm... Să analizăm acest nume. Iată unde numele *Horeb* înseamnă un "loc uscat" sau un "deșert."

⁸⁸ Și când ieșim din părtășie unii cu alții în biserică și din părtășia cu Duhul Sfânt, lucrul acesta ne aduce într-un loc uscat, un deșert, nimic viu, totul are spini. Vedeți, un-un deșert, o bucată de cactus cu acel spin pe el. Știați ce este asta? Este o frunză prețioasă și fragedă care nu a avut parte de apă, și sa înfășurat atât de strâns încât a devenit un spin. Și când vezi pe cineva așa, poate că este un suflet prețios care ar fi putut fi udat cum trebuie, ar fi fost o frunzuliță fragedă sau ceva de genul acesta. Dar, în loc de asta, s-a înfășurat până a devenit un spin, doar împunge tot, știți, băgând de vină. Singurul lucru de care are nevoie este doar apă. Asta e tot. Asta doar asta doar are nevoie de o-o trezire, sau o frângere, o reîmprospătare din partea Domnului. Se va-se va desface, dacă tu doar o pui la apă.

⁸⁹ Dar, iată unde cei care locuiesc în acel loc trebuie să suporte condițiile din acel loc. Iar cei care doresc să trăiască într-o astfel de atmosferă, în care totul este doar pumni și certuri, ciondăneli și agitație de genul acesta, ei bine, veți trăi în acea atmosferă, asta e tot. Dar noi nu trebuie să trăim acolo, nu este necesar ca noi să rămânem acolo.

⁹⁰ Acum, acest Horeb a fost locul unde Dumnezeu a fost descurajat de popor, pentru că ei s-au rătăcit în acest loc și au ajuns în această stare. Și El i-a adus chiar acolo, pentru că nu voiau să meargă pe cale. Au ieșit de pe drumul principal, au coborât pe acest drum lateral. Și atunci asta L-a determinat pe Dumnezeu să facă ceva care a fost extrem. El... L-a determinat pe Dumnezeu să-l pună pe Moise să ia toiagul de judecată cu care judecase națiunea, și să lovească Stânca, ca să scoată apă.

⁹¹ Acum, este o lecție frumoasă aici dacă am putea să o înțelegem, vedeți. Și pentru că noi suntem atât de descumpăniți, și legați de lume și alte lucruri, asta a făcut ca Dumnezeu să ia judecățile lumii și să lovească cu ele pe A Propriul Său Fiu, la Calvar, pentru ca noi să putem fi liberi. Înțelegeți ce vreau să spun?

⁹² Acum, pentru ca acești oameni să ajungă la apă, după ce au ajuns acolo, acest loc uscat a fost transformat într-un Calvar. Și acolo Dumnezeu i-a spus lui Moise, i-a spus, "Ia toiagul și bătrânii și ieși, și Eu voi sta înaintea ta pe Stâncă." Și această Stâncă era Cristos. Și Moise, cu toiagul cu care adusesse judecata asupra națiunii lui Israel, a luat același toiag și a lovit judecățile lui Dumnezeu pe Stâncă. Vedeți? El a preluat păcatele poporului pe acest toiag. Ceea ce, el ar fi trebuit să lovească poporul. În loc să lovească poporul, el a lovit Stânca. Și Stânca, printr-o lucrare a lui Dumnezeu, a adus salvare, a adus apă unui popor care pierdea. A adus viață unui popor muribund. Și asta-i ce a făcut Dumnezeu luând al Său-băta Sa de toiag de judecată, și înfășurând păcatele mele și păcatele tale în jurul acestui toiag; când ar fi trebuit să ne lovească pe noi, dar L-a lovit pe Cristos; că din El au ieșit *ape*, care înseamnă "Duh," Duhul Sfânt a ieșit din El, ca să ne dea Viața. Acum avem Viață Eternă. Acum, acea Stâncă era Cristos. Acum vrem să observăm.

⁹³ Am văzut atât de multe desene intelectuale cu această Stâncă. Am văzut unul dintre cele mai critice, nu de mult, până chiar era o-o piatră mică pusă în vârful unui deal. Și-și se presupunea că Moise ar fi lovit această piatră, și Israel era acolo jos, cu o ceașcă de ceai, luând o gură de apă din puținul strop care cădea din această piatră. Acum, asta este doar ideea cuiva.

⁹⁴ Dar când această Stâncă și-a adus apele, erau peste două milioane de oameni, în afară de boi, cămile și toate celelalte care au băut căzi de apă din Aceasta. A fost un izvor năvalnic care a țâșnit de acolo!

⁹⁵ Așa încercă ei să-L facă pe Cristos, pe Duhul Sfânt astăzi. "Este doar un mic strop de apă." Vedeți, doar atât cât să vă facă să credeți că există un Dumnezeu. Nu.

⁹⁶ Este o abundență de Apă! David a spus, "Paharul meu este plin de apă peste el!" Este chiar un izvor al Duhului Sfânt.

⁹⁷ Oamenii se tem de El. Unii oameni spun, "Ei bine, mi-e puțin teamă că voi face *asta* sau *aia*, sau dacă se întâmplă să merg puțin prea adânc. Pot să vă arăt că cineva a mers un pic prea departe." Dar niciodată nu arătați spre unul care nu a mers suficient de departe. Vedeți? Da, ce ziceți de cei care nu au mers suficient de departe?

⁹⁸ Acum, am avut câțiva oameni care au mers în firea pământească, și au pornit pe picior greșit. Și-și nu Dumnezeu, ci oamenii au ajuns... Din lipsa de o conducere bună, și așa mai departe, i-au făcut să pornească pe picior greșit, și au intrat în fanatism. Și atunci toată lumea, diavolul le arată, "Vedeți asta! Vedeți asta!"

⁹⁹ Ei bine, dați-mi voie să mă ridic în această dimineață și să arăt spre aceste zeci de milioane de ori mai mulți care nici măcar nu au început. Ce se întâmplă cu ei? Vedeți, uitați-vă la starea lor. Uitați-vă la un ins ca Eichmann astăzi, cu cea mai mare... Ei spun, "Penticostalii sunt lipsiți de etică și necuviincioși, și nu sunt educați," și așa mai departe, de genul acesta. Uitați-vă la Eichmann, unul dintre cei mai educați oameni din lume. Și a trimis la moarte, șase milioane de copii și femei și bărbați, șase milioane de suflete. Nu vreți să arătați cu degetul spre cineva ca el.

¹⁰⁰ Dar un micuț care nu știa să citească, abia dacă știa, a spus poate greșit vreun nume din Biblie și, sau poate a spus ceva sau a făcut ceva greșit, sau a făcut vreo greșală, ziarele vor să scrie de asta peste tot și să spună, "Nu sunt de încredere."

¹⁰¹ Atunci, dacă nu se poate avea încredere în asta, de ce nu în educație, în lucrurile și intelectualii pe care îi au astăzi? Uitați-vă la Adolf Hitler. Uitați-vă la creierile lumii de astăzi. Uitați-vă la ei. Vechea zicală, "Sosul pentru găscă este și pentru găscan."

¹⁰² Lucrul care trebuie făcut este să puteți, prin Duhul Sfânt, să separați ce e bine și ce e rău, și să luați ce

e bine și ce e rău.

¹⁰³ Acum, aflăm că acest Calvar pe care l-au avut, și apele vieții au țâșnit pentru oameni.

¹⁰⁴ Acum, unii oameni au în inima și în mintea lor, că tot Israelul a băut, și apoi și-au încărcat cămilele și și-au legat atelajele la cai, și așa mai departe, și și-au luat copiii și au călătorit mai departe în altă parte, și au lăsat Stânca acolo, stropind. Acest lucru este greșit.

¹⁰⁵ Acea Stâncă i-a însoțit, și acea apă i-a însoțit. Acum, în Întâi Corinteni, capitolul 10, cred, și versetul 11, puteți găsi asta, că "Acea Stâncă venea după Israel." Oriunde au mers din acea zi încolo, Stânca a mers cu ei, și apele i-au însoțit.

¹⁰⁶ Ce simbol frumos, și un-un suport frumos și o ancoră pentru credinciosul de astăzi, care știe că acea Stâncă care a fost odată lovită, acea Apă care s-a revărsat odată de la Calvar, merge cu noi oriunde am fi! O, Doamne! Nu este vorba de a ne întoarce într-un anumit loc și să zicem: "Ei bine, am avut Apă alaltăieri, acolo." Avem Apă astăzi, chiar aici, pentru că acea Stâncă era Cristos! Și Cristos este același ieri, azi și în veci.

¹⁰⁷ Vedeți, acea Stâncă venea după Israel. Ei nu au urmat niciodată Stânca, ci Stânca i-a urmat pe ei. Amin. Israel și-a continuat călătoria. Aveau un singur lucru de făcut, și anume, să păstreze calea dreaptă, direct înaintea până în țara făgăduită. Și Stânca și apa veneau după ei.

... *Stânca* venea după *ei*: ...

Întâi Corinteni vă spune acest lucru, capitolul 10. Bine.

... *aceia Stâncă era Cristos*.

¹⁰⁸ Dumnezeu a luat judecățile poporului și le-a pus asupra lui Cristos și l-a lovit. Ați observat că, era o crăpătură în Stâncă, de atunci încolo? Stânca avea o crăpătură în ea, acolo unde a lovit Moise. Și Cristos a avut o crăpătură, când El a fost lovit, "El a fost zdrobit pentru fărâdelegile noastre, și prin rănilor Lui am fost tămăduiți." Din acea Viață au ieșit Apele Vieții de care ne bucurăm atât de mult astăzi!

¹⁰⁹ Acum, pentru a obține această Viață, amintiți-vă că Viața lui Cristos rămâne cu Biserica. Aleluia! O, dacă am putea să ne ancorăm gândurile acolo pentru următoarele zece minute! Cristos nu părăsește Biserica. "Voi fi cu voi în toate zilele, chiar până la sfârșitul lumii." Oamenii sunt cei care îl părăsesc pe Cristos, nu Cristos care îi părăsește pe oameni. Oamenii îl părăsesc, prin necredința lor. Ei îl părăsesc pe Cristos, nu Cristos îi părăsește pe oameni.

¹¹⁰ Israel a părăsit izvorul, nu izvorul a părăsit pe Israel. Vedeți? Pentru că Biblia afirmă clar că, "Stânca și apa veneau după Israel." I-a însoțit! Oriunde mergeau ei, mergea și Acesta.

¹¹¹ Oh, aș vrea, în această dimineață, dacă am avea timp, să ne întoarcem la primul capitol din Iosua, unde El a spus, "Orice loc pe care îl va călca talpa piciorului vostru, vi l-am dat. Oriunde vei merge, Domnul Dumnezeuul tău este cu tine. Să nu te temi de niciun om. Fii curajos! Oriunde vei face un pas, Eu sunt chiar acolo cu tine, oriunde ar fi." Dumnezeu îl însoțea pe Iosua!

¹¹² Același Dumnezeu însoțește Biserica Sa în această dimineață. Haideti să bem din această Fântână de acolo. Oriunde faceți un pas, acolo este locul unde Dumnezeu va fi chiar cu voi, ca să vă dea apă și să vă dea Viață. "Eu voi fi cu tine în toate zilele, chiar până la sfârșitul veacului." Cristos, același ieri, azi și în veci. Legile lui Dumnezeu.

¹¹³ Acum voi spuneți, "Atunci, frate Branham, atunci de ce nu facem lucrurile pe care ar trebui să le facem? Cum se face că darurile noastre și celelalte lucruri din biserică nu ajung la nivelul lor, acolo unde ar trebui să fie? Cum se face că biserica noastră nu se ridică la punctul la care ar trebui să fie?" Oamenii, în perioada de încercare, cedează așa cum a făcut Israel. Ei cred că Dumnezeu i-a părăsit.

¹¹⁴ Dar, amintiți-vă, Stânca nu a părăsit niciodată Israelul. Israel a părăsit Stânca, au uitat că Stânca era cu ei tot timpul. Era chiar acolo, a mers cu ei până la capătul drumului. "I-a însoțit." Nu era la distanță ca ei să nu-I poată vorbi. Nu era la distanță ca să nu-i audă. Sau nu era la distanță ca să nu-i poată vedea.

¹¹⁵ Și nici Cristos nu este! Cu Biserica de astăzi, El nu este la distanță să nu I se poată vorbi. Unii dintre voi ați decăzut și ați făcut ceea ce este greșit, și ați pierdut acea bucurie, și Apa voastră a secat. El încă se află destul de aproape ca să-i puteți vorbi. El vă însoțește. El cunoaște fiecare mișcare pe care o faceți și tot ceea ce faceți. El așteaptă cu nerăbdare să vă audă cum îl chemați pe scenă.

¹¹⁶ Și această mare mișcare Penticostală de astăzi, Dumnezeu așteaptă ca voi să îl chemați pe scenă. Nu sunteți prea departe ca să nu puteți vorbi cu El. Deși am greșit, și am păcătuit și Iam întors spatele, și-și am făcut lucruri pe care nu ar trebui să le facem, dar totuși El este cu noi. Cristos a spus că va fi cu noi.

¹¹⁷ Biblia spune, "Apele îi însoțeau pe copiii lui Israel." Când le era sete, știau că apa era aproape.

¹¹⁸ Acum, aceste lucruri sunt controlate de legi. Întregul sistem al lui Dumnezeu este pus la punct prin legi. Acum vom lua... Să ne oprim pentru un minut.

¹¹⁹ Să luăm lumea. Se rotește, la fiecare douăzeci și patru de ore face o revoluție completă, atât de perfect, încât... Nu am reușit niciodată, cu toată știința noastră, să facem ca un ceas să mențină ora exactă. Din când în când, cele mai bune ceasuri pe care le-au fabricat vreodată, în decursul unui an, vor câștiga sau pierde multe minute. Dar lumea nu greșește niciodată ci este exact acolo la secundă. Este atât de perfect încât oamenii de știință de astăzi, astronomii pot să vă spună, peste douăzeci de ani sau cincizeci de ani, cu exactitate când soarele și luna se vor intersecta. Când își completează rotația de douăzeci și patru de ore și își parcurge orbita pentru un anotimp, nu ratează niciun ticăit. Aleluia! Este perfect, pentru că funcționează conform legii lui Dumnezeu.

¹²⁰ Ei știu chiar exact când va ieși marea, exact la minut, pentru că știu momentul când coboară luna. Și Dumnezeu a pus totul în ordine printr-o lege. Și când acea lună apune, marea se duce cu ea. Când acea lună răsare, iată că vine marea cu ea. Și ei știu exact, cu precizie, când va coborî luna. Ei pot să noteze asta într-un calendar de almanah pentru anii următori și să vă spună, la minut, când va începe să scadă fluxul. Sigur, pentru că așa se stinge luna, pentru că este așezată în ordinea legii lui Dumnezeu.

¹²¹ Mă aflam, zilele trecute, aproape de Lacul Michigan. Și am mers până la Lacul Superior, în drum spre Canada, acea mare masă de apă. Și stăteam acolo și mă gândeam, "Câte mile are această suprafață de apă aici?" Și apoi, după ce am traversat Mich-... , sau, Lacul Superior, ajungeam în Michigan, o masă de apă aproape la fel de mare. Și până acolo, de la Lacul Superior la Lacul Michigan, de la Lacul Michigan la Lacul Ontario, și chiar... și Huron, și toate lacurile împreună. Câte miliarde de miliarde de miliarde, și nenumărați barili de apă dulce se află în acel lac!

¹²² Și acolo, în Nevada, și în Arizona, New Mexico, în estul Californiei, se află milioane de hectare de pământ uscat și ars. Sunt atât de fertile încât, dacă acea apă ar putea ajunge vreodată pe acel teren, această națiune ar putea hrăni lumea, fără să existe oameni flămânzi, și ar avea surplus de aruncat în mare. Așa este! Milioanele de acri care ar cultiva tone de milioane de tone de cartofi și varză, și fasole și-și salată, și ridichi și țelină, și castraveți, și câte și mai câte. Pământul ar rodi, acesta-acesta tânjește după apă.

¹²³ Și iată apa este *aici* sus, și aici este pământul *aici* jos. Acum putem vedea asta și știm că s-ar întâmpla, pentru că putem testa apa și vedem că este dulce, și putem testa solul și vedem că este fertil. Acum, toate dorințele pe care le putem avea, nu le vor aduce niciodată împreună. Dar, există o lege, și acea lege este gravitația. Acum, dacă am acționa conform gravitației, am putea iriga fiecare bucățică din acel pământ, luând apa din lacuri și udându-le. Dar va trebui să lucrăm în conformitate cu legea gravitației. Nu putem să o ducem acolo prin dorință. Nu putem să o ducem acolo prin strigăt. Nu putem să o ducem acolo prin urlat. Trebuie să acționăm în conformitate cu legile gravitației, ca să o ducem acolo. Dumnezeu pune totul într-o lege.

¹²⁴ Aici mă gândeam, nu știu dacă v-am spus vreodată asta sau nu. Am fost în Kentucky, la vânatoare de veverițe, cu fratele Wood, acum un an. Și noi... Veverițele erau cam puține, așa că ne-am dus la cineva acasă, ca să aflăm despre vânat. Un om avea câteva hectare de teren, și pe acest teren era multă pădure. Dar fratele Wood mi-a spus că, "Omul este un păgân. Este-este un necredincios." Și a spus că îl cunoștea, așa că el... sau tatăl lui îl cunoștea, a vrut să meargă și să întrebe dacă am putea avea permisiunea să mergem la vânatoare.

¹²⁵ Am mers cu mașina până la locuința acestui domn. Și el și un alt bărbat, amândoi cam în vârstă de șaptezeci de ani, stăteau sub un măr. Și domnul Wood s-a dus la acest om și l-a întrebat, "Aș putea să vânez un pic pe proprietatea ta?" Și el a spus, "Ei bine," a spus, "în regulă." A zis: "Care Wood ești? Ești băiatul lui Jim Wood?"

A zis, "Eu sunt."

¹²⁶ A zis, "Ei bine, bătrânul Jim era cinstit, și așa mai departe." A spus, "Poți vâna oriunde vrei, pe proprietatea mea. Am *atâtea și atâtea* sute de acri aici, simte-te liber. Coboară în acele văi, oriunde vrei. Simte-te ca acasă."

¹²⁷ Eu stăteam în mașină, pentru că mă gândeam că predicatorul și necredinciosul nu s-ar potrivi bine împreună, dacă aveam de gând să-i cerem o favoare necredinciosului.

¹²⁸ Așa că, după puțin, fratele Wood a spus, "Ei bine, acum, aș putea să-l iau pe păstorul meu cu mine?"

Cred că ar fi în regulă să vină și el."

¹²⁹ Și acest bătrân s-a întors pe baston și a spus, "Wood, vrei să-mi spui că te-ai coborât atât de jos, încât trebuie să ai un predicator cu tine oriunde te duci?"

¹³⁰ Și așa, m-am gândit că, după asta, mai bine aș ieși din mașină. Așa că am ieșit din mașină și am vorbit cu bătrânul domn câteva minute. Și mi-a dat de înțeles imediat că nu prea avea nevoie de predicatori, pentru că el credea că ei vorbesc despre ceva despre care ei nu știu nimic.

¹³¹ A spus, "Ei doar pălăvrăgesc ceva despre care nu știu nimic. Ei bine," a spus, "când un om vorbește cu mine, vreau ca el să știe despre ce vorbește." Acum, asta e de bun simț. E bun simț. A zis, "Acum, dacă un om vorbește cu mine, nu vreau să vorbească despre *ceva așa*, o supoziție despre care nu știe nimic. Vreau să vorbească ceva despre care știe despre ce vorbește." Ei bine, am apreciat asta. Am respectat asta la bătrânul domn.

¹³² Așa că i-am spus, "Păi, bineînțeles, fiecare are dreptul la propria opinie."

¹³³ Și el a zis, "A fost un predicator care a venit aici în această zonă, acum câțiva ani, care a avut o adunare la Acton." Și a zis, "Acest predicator, într-o seară, fiind străin în zonă, i-a spus unei-unei doamne care se afla în audiență, 'Ai o batistă în buzunar. Și tu ești doamna *Așa și așa*. Și ai o soră bolnavă acolo pe deal. Numele ei este *Așa și așa*. Este pe moarte, cu cancer la stomac.' Și a zis, 'Ia această batistă și pune-o pe sora ta, și spunei, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ea nu va muri, ci va trăi.'""

¹³⁴ El a zis, "Aceeși femeie era o prietenă de-a noastră." Și a zis, "Am dus la această femeie această batistă acolo sus, sau, acest om, uh, persoana..." Mai întâi a zis, "Această femeie, eu și soția mea am fost acolo sus în acea dimineață și am luat, o ajutoram pe această femeie. Și era atât de grav! Doctorii renunțaseră la ea, cu mult timp în urmă. Era atât de bolnavă încât trebuia să o mutăm într-un cearșaf, să o punem pe ploscă și să o punem înapoi. O întorceam în cearșaf, atât de grav era." A zis, "Într-o noapte, acolo, s-a auzit un zgomot ca și cum ar fi murit cineva."

¹³⁵ Acela era Ben acolo, cu acea batistă care a dus-o acolo. Cred că tu erai, nu-i așa, Ben? [Fratele Ben Bryant spune, "Amin. Amin." – Ed.] Era fratele Ben acolo, a luat acea batistă, pentru că a dus femeia acolo.

¹³⁶ Și a zis, "A doua zi dimineață, ea mânca plăcinte cu mere prăjite." Și a zis, "Ea nu-și face doar munca ei, ci face și pe cea a vecinilor. Atât de bine era!" A zis, "Acum m-am întrebat de multe ori. Dacă l-aș întâlni vreodată pe predicatorul acela, el știa despre ce vorbea," a zis, "Eu-mie mi-ar place să stau de vorbă cu el."

¹³⁷ Fratele Wood s-a uitat la mine, și eu m-am uitat la el. Stăteam acolo, prăfuiți, transpirați și murdari, fusesem cu cortul în pădure, și-și sânge de verighetă peste tot pe noi. Așa că am spus, "Ei bine," Am spus, "este... Vrei să spui că ai putea să vorbești cu acest om și el să îți spună cum a făcut asta?"

A zis, "Da, domnule, asta vreau să spun."

Am spus, "Ei bine, este-este un lucru bun."

¹³⁸ Mâncam unul din merele lui. Niște viespi galbene mici intrau pe ele acolo, știți, în toamna anului, în august. Așa că aveam acest măr mic și mâncasem din el. Și am spus, "Este un măr foarte bun." Am spus, "De cât timp este acel pom acolo?"

¹³⁹ "Oh," a zis, "Eu am plantat pomul acela acolo, acum 30 sau 40 de ani, sau cam așa ceva."

¹⁴⁰ "Da, domnule." Am spus, "Aș vrea să îți pun o întrebare." Am zis, "Cum este posibil... văd că acele mere au căzut din acel pom, și că îi cad frunzele, și suntem abia la mijlocul lunii august." Și am spus, "Nu am avut nici măcar un val de frig, nu am avut nici măcar un îngheț sau ceva de genul acesta, și totuși frunzele cad din pomul acela. De ce se întâmplă asta?"

A zis, "Seva a părăsit copacul."

"Oh," am spus, "unde s-a dus?"

El a zis: "Jos în rădăcini."

Și eu am spus, "Și cât timp va rămâne acolo jos?"

El a zis, "Până la primăvară."

¹⁴¹ Și eu am spus, "Atunci se va întoarce la suprafață și îți va aduce frunze noi pentru umbră și mere noi de mâncat."

El a zis, "Așa este. Exact așa."

¹⁴² Am spus, "Ei bine, vreau să te întreb ceva, domnule. Vorbești despre acești oameni care nu știu despre ce vorbesc." Am spus, "Ai putea să îmi explici ce Inteligență face ca seva să părăsească acel copac? Dacă ar

fi rămas acolo toată iarna, copacul ar fi murit. Ar ucide copacul. Germenul vieții se află în acea sevă." Așa că am spus, "Ar ucide copacul. Ce Inteligență face ca seva să iasă din acel copac, să coboare în rădăcini și să rămână până la primăvară, și apoi să se întoarcă la suprafață și să rodească alte mere?" Am spus, "Pune apă într-o găleată și pune-o pe un stâlp, și vezi dacă, în august, va coborî până la capătul stâlpului și dacă se va întoarce la suprafață în primăvară. Vezi?" Am spus, "Este o lege, este o lege a naturii. O anumită Inteligență a pus această lege în ordine. Nu numai atât, dar aceeași Inteligență trebuie să pună în funcțiune acea lege, care o duce până la rădăcina copacului și se întoarce."

El a zis, "Nu m-am gândit niciodată la asta."

¹⁴³ Am spus, "Ai putea... Dacă ai putea afla vreodată Inteligența care face ca seva să coboare din ramurile copacului, în rădăcină și să se întoarcă, aceea este aceeași Inteligență care mi-a spus acolo în acea seară, 'Duce și pune batista pe femeie.'"

A zis, "Și tu ești acel predicator?"

Am spus, "Da, domnule, așa este."

¹⁴⁴ Anul trecut am fost acolo (el a plecat), și când văduva lui stătea pe verandă și decojea mere, din același copac. Frate... La început au vrut să ne alunge, nu știau cine suntem. Și m-am dus și i-am spus ei despre asta, că aveam permisiunea lui. Și iam povestit despre asta, a zis, "S-a predat complet lui Cristos înainte să moară."

¹⁴⁵ Vedeți, ce face copacul acela, ce Inteligență face să se scurgă? Este o lege. Este o lege pe care Dumnezeu a pus-o în ordine. Și acea lege este legea lui Dumnezeu care se va ocupa de subiect. Amin.

¹⁴⁶ Știți, nu-mi pasă cât de mult strigați și spuneți-spuneți acum, "Nu va mai fi, soarele nu va mai străluci în această vară." Va străluci, oricum. Cât de mult veți spune, "Eu-eu-eu nu voi lăsa să vină noaptea." Va veni, oricum. Pentru că acest lucru în care trăim, numit lume, este controlată de o lege a lui Dumnezeu.

¹⁴⁷ Acum, frați și surori, vreau să vă întreb ceva. Atunci, dacă suntem născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu... Dumnezeu nu are părți mici și slabe și părți mari și puternice, El este Dumnezeu în întregime! Și dacă ați avea suficient de mult din Dumnezeu în voi, încât să fie de abia o umbră, asta e puterea suficientă pentru a crea un pământ nou. Asta e puterea suficientă pentru a crea o lună nouă și un sistem nou. Acesta este Dumnezeu, și este puternic! Și chiar acum, fiecare credincios de aici are Viața Eternă, care este, Duhul lui Dumnezeu în voi; Puterea suficientă care va învia morții, care va vindeca bolnavii, care va stabili condițiile orbitelor. Dar voi, este controlat de o lege, acel Duh care este în voi. Voi sunteți fii și fiice ale lui Dumnezeu. Același Duh pe care îl aveți în voi, vă va învia în ziua învierii.

¹⁴⁸ Isus, când a fost aici pe pământ, când a murit, sufletul Său a coborât în iad, "Și a propovăduit duhurilor care erau în închisoare, sufletelor din închisoare, care nu s-au pocăit în îndelunga răbdare din zilele lui Noe." Trupul Său a intrat în mormânt. Dar, înainte să moară, Și-a încredințat Duhul în mâinile lui Dumnezeu. Duhul Său s-a dus la Dumnezeu, sufletul Său s-a dus în iad, iar trupul Său s-a dus în mormânt. Și lui Isus i-a fost interzisă învierea până când Scriptura a putut fi împlinită. El nu se putea întoarce, pentru că trebuia să rămână în mormânt timp de trei zile și nopți. Dar când Scriptura s-a împlinit în întregime, această bară a fost înlăturată; Duhul Său a coborât la sufletul Său, sufletul Său la trupul Său și El a înviat.

¹⁴⁹ Și când noi murim, sufletele noastre vor merge sub altarul lui Dumnezeu; unde am avut privilegiul să văd, acum câteva dimineți, după cum știți, în vedenie, unde Biblia vorbește despre, "Duhurile noastre vor merge la Dumnezeu, Care l-a dat, și trupurile noastre se vor întoarce în țărâna pământului." Dar într-o zi, când se va împlini Scriptura, duhurile noastre vor fi eliberate de Dumnezeu, vor prelua sufletul, și sufletul la trup. Și Puterea care ne va învia, este chiar în noi acum! Noi suntem acum în locurile Cerești. Noi suntem acum în Puterea învierii.

¹⁵⁰ Dacă nu ar fi o lege pentru asta, fiii și fiicele lui Dumnezeu și-ar crea o lume aici, afară, și s-ar duce să trăiască o viață privată pe ea. Aveți Puterea în voi să o faceți. Dacă aveți o umbră din Puterea lui Dumnezeu în voi, aveți Puterea să faceți lucrul acesta. Dumnezeu este omnipotent. Înțelegeți ce vreau să spun? Puterea care este în voi va face, ați putea chema la existență o lume și să mergeți să trăiți pe ea. Aleluia! Iată.

¹⁵¹ Iată ce Putere este în Biserică acum, dar este controlată de o lege. Și acea lege nu este „să respecti o grămadă de porunci." Este o lege a credinței. Isus a spus, "Toate lucrurile sunt cu putință pentru cei care cred." Și dacă puteți crede asta, tot ce Dumnezeu vă va călăuzi sufletul să creadă, este al vostru. Orice loc unde talpa piciorului vostru poate călca, prin credință, Dumnezeu vi-l dă. Amin! Este al vostru, îl dețineți, dacă puteți găsi cheia acestei legi a credinței care vi-o deschide. Înțelegeți ce vreau să spun? Această Putere este controlată de... Dacă ești un fiu al lui Dumnezeu, ești o fiică a lui Dumnezeu, asta nu te părește

niciodată. Este cu tine tot timpul. Dar, credința voastră se îndepărtează de Aceasta, dar Aceasta este încă acolo. Aleluia!

¹⁵² Când sunteți mântuiți, Dumnezeu vă dă credință să vă ridicați din murdăria pământului. Credința voastră biruiește lucrurile lumii. Ce este credința voastră? Credința voastră în acel act pe care Dumnezeu l-a făcut în voi, ca să vă facă un fiu al lui Dumnezeu. Renunțați la minciună, renunțați la furat, renunțați la băutură, pentru că credința voastră vă ridică deasupra acestor lucruri. Amin. Dacă nu faceți asta, nu aveți credință. "Și prin credință sunteți mântuiți, și asta prin har."

¹⁵³ Cât de mult va fi credința voastră eliberată, atât de multă Putere puteți avea, pentru că în voi locuiește Puterea de a crea Cerurile și pământul. Dumnezeu locuiește în voi, și voi sunteți fii și fiice ale lui Dumnezeu. Amin! Iată. Dar, este vorba de credința voastră. Isus a spus, "Facă-vi-se după credința voastră. Dacă puteți crede, toate lucrurile sunt cu putință. Adevărat vă spun că, dacă spuneți acestui munte, 'Mută-te,' și nu vă îndoiiți, ci credeți ceea ce ați spus!"

¹⁵⁴ Atunci ce fel de oameni ar trebui să fim, având credință în acest mare Cristos răscumpărător care trăiește în noi, această Stâncă lovită care nu părăsește niciodată Biserica? "Eu sunt cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii," Prezența veșnică a marelui izvor de mântuire și Putere care s-a revărsat de la Calvar în Biserică, Prezența veșnică a Dumnezeului viu, marea Stâncă lovită care curge și care merge cu noi în călătoria noastră.

¹⁵⁵ Israel și-a pierdut credința. Au ieșit de pe cale. Au început să poftască la oalele cu carne. Dacă ar fi rămas cu credință, și să creadă că Dumnezeu îi va duce în țară, nu ar fi fost nimic care să-i împiedice. Ei au deschis deja mările, au lovit cu plăgi pe vrăjmașii lor, au răstignit pe dușmanii lor în urma lor și au umblat în țară, și tot nu puteau avea credința să meargă mai departe spre făgăduință.

¹⁵⁶ Iosua și Caleb au avut acea credință! Ei au spus, "Suntem mai mult decât în stare să biruim orice ar veni înaintea noastră."

¹⁵⁷ Iată care este problema cu biserica. Noi putem birui orice boală. Avem Puterea în noi. Suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu, nimic nu poate sta înaintea noastră. Singurul lucru, El vrea să găsească pe cineva care să creadă, care să creadă ceea ce Dumnezeu a făcut deja pentru voi. Nu vom fi; suntem acum! Și Prezența veșnică a Duhului este cu noi. Amin! Iată.

¹⁵⁸ Asta am vrut să spun când am vorbit despre subiectul din această dimineață, *Apa Din Stâncă Veșnică Prezentă*. Apa din Stâncă veșnică prezentă este chiar aici, acum, acea Apă veșnică prezentă din acea Stâncă lovită la Calvar. Când acel Duh Sfânt a ieșit din El pe Calvar, care s-a întors peste Biserică în Ziua Cincizecimii, același Duh Sfânt este prezent în această dimineață. Și El ne-a făcut o făgăduință!

¹⁵⁹ Iată de ce, mergând în fața bolnavilor, când El m-a însărcinat acolo, eu cred asta; Dumnezeu a spus așa! Iată cum au loc vedeniile; Dumnezeu a promis asta! Dumnezeu nu poate minți.

¹⁶⁰ Credeți asta! Trebuie să credeți. Trebuie să fie Ceva acolo, să deschidă acea clapetă, să deschidă acel lucru ca să vă lase să intrați în asta. Ce avem nevoie astăzi nu este să ne rugăm pentru mai multă Putere. Aveți suficientă Putere să creați un pământ nou. Ce aveți nevoie este credință ca să folosiți acea Putere. Ce aveți nevoie este să controlați acea viață și să trăiți o viață atât de evlavioasă, încât atunci când Îi cereți ceva lui Dumnezeu, voi știți! Avem încredere în Dumnezeu, pentru asta. Știm că, dacă păzim Poruncile Lui, El nu va refuza niciun lucru bun pentru noi, dacă umblăm cu El. Dumnezeu umblând cu noi. O, vai!

¹⁶¹ Ei nu aveau decât un singur lucru de făcut. Nu aveau decât un singur lucru de făcut, și anume, să stea drept pe cale. Nu să rățăcească *pe aici* și să se rățăcească *pe acolo*; ci să stea pe cale! Biserica nu are decât un singur lucru de făcut, să stea pe cale! Ei aveau un Stâlp de Foc, pe care îl aveau, să se mențină pe cale urmând acel Stâlp de Foc. Asta e ce i-a condus pe ei. Obiectivul lor pe care-l puteau vedea, era acel Stâlp de Foc. L-au văzut lucrând prin Moise și au știut că el era conducătorul.

¹⁶² Astăzi noi avem Cuvântul. Noi urmăm Cuvântul. Și vedem Cuvântul lucrând în credincioși, și știm atunci că așa este. Dumnezeu lucrează cu noi, confirmând Cuvântul cu semne care-l însoțeau! Noi rămânem cu Cuvântul. Cuvântul rodește rezultatele.

¹⁶³ Ei au rămas cu Moise. Pentru că, Stâlpul de Foc, Moise Asta a urmat. Și ei l-au urmat. Când au început să se întorcă împotriva lui Moise, și să se răzvrătească împotriva lui Dumnezeu și împotriva lui Moise, au ajuns să se rățăcească într-o parte și în alta. Au apărut necazurile. Sigur.

¹⁶⁴ Noi rămânem cu Cuvântul, și Cuvântul rodește semne. Isus a spus, "Aceste semne vor însoți pe cei ce cred în Cuvânt." Vedeți, rămâne cu... Rămâneți cu Cuvântul, Cuvântul rodește semnele. Dar, Moise, ce a

făcut el?

¹⁶⁵ Ei s-au rătăcit, și ce au făcut? S-au abătut de pe cale și și-au pierdut sursa de apă.

¹⁶⁶ Cred că asta este ceea ce a făcut biserica astăzi. S-a abătut de la calea Scripturii. Au început să aibă isme. Au început să facă lucruri mărunte pe care nu ar trebui să le facă. Au adoptat lucruri. Au adoptat lucruri precum Crezul Apostolilor. Unde găsiți asta în Biblie? Au adoptat catehisme pe care le citesc ei. Au adoptat denominațiuni în locul unei experiențe. Au adoptat strângerea de mână în locul unei experiențe de naștere din nou. Au adoptat stropirea în locul botezului cu apă. Au adoptat o formă rea, "Tatăl, Fiul și Sfântul Duh," când nu există un astfel de lucru în Biblie. Biblia a spus, "În Numele lui Isus Cristos!" Este un singur lucru de făcut dacă vreți aceeași Apă, reveniți din nou pe cale. Întoarceți-vă pe... El nu a plecat; El este încă aici. Voi luați crezuri în locul lui Cristos. Vă rătăciți din cauza unor capricii.

¹⁶⁷ Unul a spus, "Ei bine, eu sunt Metodist."

Celălalt spune, "Eu sunt Baptist."

Asta arată că nu ești Creștin, atunci. Noi suntem ai lui Cristos! Noi Îi aparținem Lui.

Tu spui, "Ei bine, dacă, eu, un Baptist?"

Dacă asta e tot ce ești, atunci nu ești al lui Cristos, ești un Baptist.

Tu spui, "Ei bine, eu sunt Penticostal."

Dacă ești Penticostal doar prin denominațiune, asta e tot ce ești.

¹⁶⁸ Dar, dacă ai experiența penticostală! Și Cuvântul penticostal va produce o experiență penticostală! Urmați același lucru pe care l-au urmat acei ucenici, rămâneți acolo sus până când sunteți umpluți cu Duhul Sfânt.

¹⁶⁹ Și apoi, dacă asta vă face să fiți contrari Cuvântului, acel duh din voi merge contrar cu ceea ce spune Cuvântul, atunci nu este Duhul Sfânt. Este diavolul care se dă drept Duhul Sfânt. Vedeți unde am ajuns cu asta? Oh, unii dintre noi au vorbit în limbi, am avut intervale de strigăte și lucruri de genul acesta, și am tăgăduit toate aceste alte lucruri. Am acceptat tot ce nu era în Scriptură să intre în biserică. Unde am ajuns astăzi? Ne-am întors la un alt pustiu, organizație secătuită. Ne-am organizat și ne-am pierdut Apa. Asta e exact ce au făcut Penticostalii. Când au început să se organizeze, au început să destrame părtășia și să spună, "Ei bine, acum nu ne vom asocia, dacă omul ăsta crede așa."

¹⁷⁰ Mergeți înainte, rămâneți cu el până când va ajunge la Cuvântul Adevărului, la cunoștința Adevărului. Orice ar fi, lăsați-l în pace, oricum. Doar mergeți mai departe, fiți ca frații.

¹⁷¹ Dar, oh, a trebuit să ne organizăm și să spunem, "Ei bine, pentru că nu ești Unitarian, pentru că nu ești Doiar, sau Trinitar, sau așa, nu vom avea părtășie cu tine." Apoi, când facem asta, ce facem? Ne întoarcem direct înapoi în pustiu din nou. Așa este!

¹⁷² Dar, amintiți-vă, când Israel a rătăcit de pe cale, de pe traseul spre țara făgăduită, Stânca nu i-a părăsit niciodată; Ea a rămas chiar acolo, la fel și apa. La fel și Duhul Sfânt, rămâne chiar acolo. Noi nu trebuie să rătăcim înapoi.

¹⁷³ Acum, aici Dumnezeu ne învață un lucru important. Dumnezeu ne învață aici o lecție. Cristos a fost lovit o singură dată, oferindu-ne o experiență penticostală, o singură dată, pentru toți. Acum, când acea Stâncă a fost lovită, Ea nu a trebuit să fie lovită din nou. A fost lovită o singură dată.

¹⁷⁴ Moise a făcut o greșală lovind-O a doua oară, arătând slăbiciunea credinței sale în Ispășire. Dar când Cristos a fost lovit o dată, știm că nu va trebui să fie lovit din nou. Ei bine, ce făcea Moise? Moise înființa ceva nou, încercând să facă un lucru nou.

¹⁷⁵ Și așa a făcut și clerul nostru de astăzi. Au încercat să facă ceva nou. "Noi ne vom face Adunările lui Dumnezeu. Noi ne vom face Biserica Penticostală a lui Dumnezeu. Noi ne vom face Consiliul General. Noi ne vom face *aceasta*, *aceea* sau *cealaltă*." Nu asta a făcut Dumnezeu. Nu asta a fost ideea Lui.

¹⁷⁶ Cristos a fost lovit o dată. Acea este experiența originală. Acea este calea originală. În Ziua Cincizecimii, Petru a spus, "Pocăiți-vă, fiecare dintre voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos."

¹⁷⁷ "Noi stropim în numele 'Tatălui, Fiului, Sfântului Duh,' dăm tot felul de crezuri și tot felul de alte lucruri despre asta." Când ieșim din Cuvânt, nu e de mirare că nu putem ajunge nicăieri. Vedeți?

¹⁷⁸ Dumnezeu ne învață o lecție. Moise nu trebuia să spună, "Acum vom începe ceva nou aici acum, și ne vom organiza și vom face biserica Catolică." Acesta este primul lucru pe care l-au făcut. Nu, apoi, după un timp, "Ei bine, vom începe ceva nou din asta, vom face pe cea Luterană." Apoi vin Anglicanii, și apoi

Bapțiștii, și câte și mai câte, și Campbelliștii, și Biserica lui Cristos, și anticristos, și toate celelalte lucruri. Vedeți, toți au început să se ducă, unul după altul, unul după altul, formând denominațiuni și organizații. Nu despre asta era vorba. Vedeți acolo ce fac ei? Ei lovesc din nou Stânca, ca să înceapă ceva nou. Noi nu avem nevoie de o doctrină nouă.

¹⁷⁹ Fiecare om din Biblie a fost botezat în Numele lui Isus Cristos. Fiecare om din Biblie care a primit Duhul Sfânt, a venit pe calea lui Dumnezeu, exact așa cum a îndeplinit Dumnezeu să fie. Ei au făcut același lucru. Au avut aceeași experiență. Aceleași semne i-au însoțit. Aceleași lucrări i-au însoțit. De ce? Trăiau aproape de Stâncă. Aveau aceeași Apă.

¹⁸⁰ Și, astăzi, motivul pentru care avem atâtea crezuri și denominațiuni, este pentru că începem ceva nou. Nu avem nevoie de nimic nou. Întoarceți-vă înapoi!

¹⁸¹ Moise nu trebuia să lovească din nou Stânca, să înceapă ceva nou. Trebuia să le vorbească despre Stânca originală. Oh, sper să prindeți asta! Moise trebuia să vorbească despre Stânca originală, lovită; nu să încerce să O lovească din nou, nu să încerce să înceapă ceva nou, ci să vorbească cu Lucrul vechi!

¹⁸² Doamne, ajută-mă! Dacă voi muri sărac, la amvon, voi vorbi despre Stânca originală! Voi vorbi despre experiența originală. Voi vorbi despre Scripturile originale care le-au dat lor botezul Duhului Sfânt, "Pocățiți-vă, fiecare dintre voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor, și veți primi darul Duhului Sfânt." Prezența veșnică a Apelor care curg din Stâncă este încă cu noi. Va produce același lucru. Va produce vedenii. Va produce vindecări. Va produce prorocii. Va produce fiecare lucru care l-au făcut ei.

¹⁸³ Când Israel s-a aliniat din nou în Scripturi, și a pornit din nou pe drum, au continuat spre țara făgăduită. Dar le-a luat patruzeci de ani.

¹⁸⁴ Penticostalii rătăcesc de vreo patruzeci sau cincizeci de ani, în pustiu. Întoarceți-vă la Stâncă! Este la vedere. Aici este, scris chiar aici, în Cuvânt. Duhul Sfânt este aici, făcând același lucru pe care l-a făcut El întotdeauna, așa că Prezența veșnică a Apei este aici. Doar întoarceți-vă la Aceasta, întoarceți-vă la cea dintâi, la cea originală. Cum era în original?

¹⁸⁵ "Ei bine, ei dădeau mâna cu predicatorul"? Nu exista așa ceva. "Erau botezați în numele de "Tată, Fiu, Duh Sfânt"? Nu există așa ceva. Nu există nicio persoană în Biblie, nicăieri, sau în afară, trei sute de ani în afara Bibliei, să fi fost botezată vreodată în numele de "Tată, Fiu și Duh Sfânt." Acesta este un crez Catolic, nu o învățătură Biblică. Vedeți?

¹⁸⁶ Ei aveau Duhul Sfânt. Aceste semne îi însoțeau pe cei ce credeau. O va face și astăzi. Acea Stâncă este la fel de vie ca întotdeauna, acea Stâncă lovită!

¹⁸⁷ Să nu spunem, "Ei bine, acum veniți și alăturați-vă bisericii noastre Penticostale, intrați în domeniile noastre Penticostale." "Nu, veniți și alăturați-vă bisericii Baptiste, sau Metodiste, sau Prezbiteriene, sau Catolice." Ce este asta? Asta înseamnă să lovești din nou Stânca, încercând să începi ceva nou.

¹⁸⁸ Spuneți-le, "Pocățiți-vă și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos," pentru iertarea păcatelor lor, "și aceste semne vor însoți pe cei ce cred." Acum sunteți din nou pe drum, înapoi la aceeași Apă. Aceeași Apă va da aceeași răcoritoare. Va da același flagel trupului. Va da aceeași putere de curățire. Va da aceeași putere de vindecare. Va face același lucru pe care l-a făcut atunci, dacă doar ne vom întoarce la același Duh.

¹⁸⁹ Viața într-o viță de vie va rodi struguri. Dacă a rodit anul trecut, va rodi același lucru și anul acesta. Asta este o lege a lui Dumnezeu. Legea lui Dumnezeu este că, dacă aceasta este o viță de vie, lăsați-o în pace, va rodi struguri. Puteți să o altoiți înăuntru cu altceva, dar apoi lăsați-o în pace și va reveni iarăși la aceiași struguri din nou.

¹⁹⁰ Așa am altoit noi biserica cu Penticostalismul, cu Baptismul, cu Metodismul, cu Presbiterianismul, cu Anglicanismul și cu orice alt fel deism. De ce nu o lăsați în pace? Întoarceți-vă la Viță, se va întoarce la aceeași Putere. Amin! Amin! Îmi place asta.

¹⁹¹ "Să înceapă ceva nou." Același lucru pe care l-am făcut și noi. Nu pentru a încerca să ne arătăm autoritatea. "Doctorul *Așa și așa* este fondatorul mării biserici *Așa și așa* a lui *Așa și așa și așa*." Nu era vorba despre asta.

¹⁹² Asta e ce a spus Moise, "Le voi arăta ce pot face eu. O să le aduc, oricum!" El a lovit-O, nu a venit. A strigat din nou, "Arăt ce pot face eu!" Dumnezeu i-a cerut socoteală pentru asta.

¹⁹³ Nu credeți că, dacă „doar vă țineți de o anumită denominațiune.” Dumnezeu vă va cere socoteală pentru asta. Exact așa este. Trebuie să vă întoarceți la acel original. Întoarceți-vă.

¹⁹⁴ Doar vorbiți-le oamenilor. (Nu le spuneți, "Veniți să vă alăturați bisericii noastre. Veniți să spuneți

crezul nostru.") "Voi întoarceți-vă și pocăiți-vă și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos, pentru iertarea păcatelor voastre; și veți primi darul Duhului Sfânt, dacă inima voastră este curată. Și aceste semne vor însoți credincioșii. Un grup de credincioși, aceste semne vor merge cu ei." De ce? Stânca, Stânca lovită și Apele Sale ale Vieții vor țâșni imediat, producând același lucru pe care l-a făcut El acolo. Pur și simplu nu poate opri asta. Oh, da.

¹⁹⁵ Vrem să ne mândrim și să spunem, "Suntem Metodiști și Bapțiști."

¹⁹⁶ Doar vorbiți cu Stânca, El este veșnic Present. Nu încercați să vă alăturați la Aceasta. Am avut "alăturare" aici jos. Nu încercați să vă alăturați. Nu vă puteți alătura la Aceasta, asta e un lucru sigur. Puteți să vă alăturați Metodiștilor, puteți să vă alăturați Bapțiștilor, puteți să vă alăturați Penticostalilor, puteți să vă alăturați Anglicanilor, dar nu puteți să vă alăturați la Aceasta. Nu. Trebuie să fiți umpluți cu Aceasta. Nu vă alăturați; doar fiți umpluți cu Aceasta. Asta este tot. Aceasta este umplută cu ce? Umplută cu Putere, umplută cu Duhul, umplută cu Viață, umplută cu bucurie, pace, îndelungă răbdare, blândețe, bunătate, Puterea Duhului Sfânt în viețile voastre, pentru că Prezența veșnică este acolo. Amintiți-vă.

Va trebui să închei, pentru că se face târziu.

¹⁹⁷ Dar, țineți minte, acea Stâncă nu i-a părăsit niciodată. Nu i-a părăsit niciodată. Și Cristos nu ne va părăsi niciodată; Cristos a spus, "Voi fi cu voi întotdeauna, până la sfârșitul lumii." Este adevărat? Și acea Stâncă a rămas cu ei pe tot drumul de la Horeb la Nebo. Așa a fost. Până la Iordan, era încă acolo. O Dumnezeule, vreau să O văd la Iordan!

¹⁹⁸ Moise, când el a fost la Iordan, Stânca a fost cu el tot drumul. Și el stătea acolo sus, privind în jos la un-un grup de oameni care au decăzut și s-au îndepărtat de Dumnezeu. Îl durea inima pentru ei. Și a privit spre Iordan. El era acolo, la Iordan. Iordanul, spiritual, e despre ce vorbesc. Și iată-l stând acolo, moartea i se strecura prin mânecă. Dar el s-a uitat, stând acolo alături de el și acolo se afla Stânca. El doar a pășit pe Stâncă, și Îngerii au venit și l-au dus.

¹⁹⁹ "Eu niciodată nu te voi lăsa și nu te voi părăsi." Nu contează cât de grele devin vremurile, cât de bătrâni devenim, de ce moarte murim, amintiți-vă, Stânca va fi acolo la Iordan. Nu va pleca niciodată și niciodată nu va părăsi. Țineți minte asta. Prezența veșnică a Apei din Stâncă va fi cu noi toți de-a lungul vieții și chiar și la Iordan.

²⁰⁰ Haideți să ne plecăm capetele. [Un frate spune un mesaj prin prorocie – Ed.]

²⁰¹ În timp ce acel Duh se mișcă printre noi, Duhul lui Dumnezeu se mișcă printre noi, ar fi cineva aici, în această dimineață, care nu-L cunoaște pe Cristos, și sunteți-nu sunteți aproape de acea Stâncă, nu sunteți în relații bune cu Aceasta în această dimineață? Dar știți că Ea este prezentă. Priviți-O cum lucrează pretutindeni, Îl vedeți mișcându-se, vedeți cum se mișcă peste oameni. Asta este Prezența veșnică a Apei. Asta este mântuirea. Acela este Duhul care le face paharele să dea peste până când nu mai pot să tacă, trebuie să apară ceva. Și voi nu-L cunoașteți, ați vrea să ridicați mâna și să spuneți, "Roagă-te pentru mine, frate Branham. Acum vreau să-L cunosc. Și vreau să vorbesc cu El, și vreau să-L cunosc ca plinătatea Duhului Său. Vreau să știu că El este chiar alături de mine, tot timpul. Eu cred că El este. Dar vreau să fim în relații bune. Și însetez și flămânzesc după Dumnezeu. Vreau să-L cunosc mai bine"?

²⁰² Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Și Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Și pe tine, frate. Tu, da, chiar în spate. Aici jos, doamnă, da. Da, doamnă. Vă vedem mâinile, și Dumnezeu le vede. Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere. Dumnezeu să te binecuvânteze. Și pe tine, doamnă.

Amin. Dumnezeu să te binecuvânteze. Fii binecuvântată, soră. Altcineva acum, în momentul de tăcere. Dumnezeu să te binecuvânteze, acolo în spate, tinere.

²⁰³ Gândiți-vă. Gândiți-vă, la Prezența veșnică a Apei din Stâncă, chair același Duh; care a strigat acolo în ziua judecării pentru El, când El a preluat judecata noastră. Și toiagul mâniei lui Dumnezeu L-a lovit, și păcatele voastre au fost înfășurate în acel toiag, și L-a lovit, și Sângele Lui și apa au țâșnit din El. El a spus, "Tată, în mâinile Tale Îmi încredințez Duhul." Și în Ziua Cincizecimii, Acesta a venit să ne însoțească în călătorie. Și este atât de aproape acum.

²⁰⁴ Nu ați vrea să spuneți, "Am rătăcit departe de casă, Doamne, mă întorc acasă"? În timp ce cântăm asta, dacă vreți să vă apropiați de altar și să faceți și o reconsacrare, a sufletului vostru, lui Cristos? Amin.

Am rătăcit departe de Dumnezeu, (Ieșit de pe cale.)

Acum mă întorc acasă;

Calea (Necredinței, vedeți.) prea mult timp am călcat,

Doamne, mă întorc acasă.
Mă întorc acasă, mă întorc acasă,
Niciodată să nu mai rătăcesc;
Deschide-ți larg brațele dragostei Tale,
Acum, Doamne, mă întorc acasă.

²⁰⁵ [Fratele Branham fredonează *Doamne, Mă Întorc Acasă – Ed.*]

²⁰⁶ Trei băieței doar vin în față, foarte repede, cu lacrimi în ochi, îngenunchează lângă altar. Bineînțeles, sunt iertați. Au fost iertați chiar înainte să plece de la locurile lor, când mintea lor mică s-a hotărât. Ei doar au venit în față și au îngenuncheat aici, ca să știe oamenii că, de partea cui stau ei, în această dimineață.

²⁰⁷ Mă gândesc că ar fi unii oameni mai în vârstă care ar vrea să facă asta, doar să îngenuncheze și să spună, "Doamne, eu-eu am rătăcit departe de cale. Am avut atâtea îndoieli, iar uneori mam abătut și am intrat în păcat. Acum eu-eu vreau să mă întorc înainte să fie prea târziu. Doamne, eu-eu aș vrea să vin. Aș vrea foarte mult să vin și să îngenunchez." Amin.

²⁰⁸ Acum, cele trei fetițe ale lui Arthur Beam, aproape la fel de mari, au venit aici, au îngenunchiat.

²⁰⁹ Vine în față o fetiță care de curând a primit un nou frățior acasă. Zilele trecute stăteam doar și doamna Wood a venit și mia spus, a spus că această soră merge la spital ca să nască. Duhul Sfânt a spus, "Du-te și spune-le că va fi băiat." Când s-a născut, a fost un băiețel.

²¹⁰ Se pare că sunt copiii în această dimineață, micuții care vin din clasa mică a surorii Arnold, care își consacreză viețile. Tot altarul, în dreapta mea, este plin de copilași.

²¹¹ Ar fi frumos dacă am cânta un imn, altarul, pentru restul oamenilor, pentru adulți.

Acum, Doamne, mă întorc acasă.
Mă întorc acasă... (... ? ...)
Să nu mai rătăcesc niciodată;
Deschide-Ți larg brațele dragostei Tale,
Acum, Doamne, mă întorc acasă.

²¹² Să ne plecăm capetele doar o clipă, pentru rugăciune, pentru acești micuți.

²¹³ Tată Ceresc, dacă va fi un mâine, dacă Isus va mai zăbovi încă zece sau cincisprezece ani, aceștia vor fi băieții și fetele care vor duce mai departe acest Mesaj la celelalte generații care vor veni. Nu am nicio îndoială, Doamne, că în toate zilele vieții lor își vor aminti că au venit la acest altar. Și ei sunt mici bijuterii, Doamne. Inimile lor tinere și blânde sunt osândite în această dimineață. Nici măcar nu au auzit tot Mesajul; abia au ieșit din cameră, după ce au ascultat-o pe sora noastră Arnold; au venit aici în jurul altarului, încredințând Ție viețile lor mici.

²¹⁴ Acum, Tată, doar ce am terminat de spus că în noi locuiește Duhul Sfânt. Și acest Duh Sfânt, credința cu acest Duh, face toate lucrurile. Și cred că, chiar în acest ceas, Tu le ierți orice păcat pe care l-au săvârșit. Și Îți cer, cu toată credința care este în inima mea, ca Tu să le păstrezi viețile lor mici de-a lungul drumului. Să nu se abată niciodată de pe Cale.

²¹⁵ Acesta este cu adevărat un lucru ciudat. Duhul a spus în această dimineață, vom "vedea ceva ciudat." Doamne, dacă ai renunțat să te ocupi de ceilalți, ia copiii mici. Cum în această dimineață, la chemarea la altar, nu este niciun adult, ci tot grupul de copilași a venit aici. Totuși, era un Mesaj important și greu de înțeles, chiar și pentru adulți, dar copiii au prins Duhul Acestuia. Îți mulțumim pentru ei, Tată. Îi încredințez Ție, ca slujitor al Tău, ca trofee ale acestei adunări; pentru că, amintind că Prezența veșnică a Apei Vieții va curge cu ei atâta timp cât vor trăi. Fie ca ei să aibă credință acum chiar în ceea ce se întâmplă, în acel Dumnezeu care i-a ridicat de pe scaune și i-a trimis aici, fie ca ei să aibă credință în acel Dumnezeu în toate zilele vieții lor. Fie ca duhurile lor mici să fie aduse la Tine în ziua morții lor; aduse înapoi la trupul lor în ziua învierii. Ei sunt ai Tăi, Tată. Noi îi încredințăm Ție prin Numele lui Isus.

²¹⁶ În timp ce avem capetele plecate. O să le cer tuturor acestor copilași de la altar, care credeți că Isus este Mântuitorul vostru și Cel Care v-a spus, acolo în audiență, să veniți aici și să îngenunchiați în jurul acestui altar. Credeți că Isus vă iubește și vă iartă păcatul? Vreau să vă ridicăți toți în picioare și să priviți înapoi aici, la audiență. Acesta, acesta este modul în care le puteți spune oamenilor că voi credeți că Isus vă mântuiește. Acum ridicați-vă în picioare, așa, și priviți înapoi spre public. Toți băieții și fetițele care îl iubesc pe Isus, ridicați-vă în picioare și priviți înapoi spre adunare, fiecare dintre voi.

²¹⁷ Dar voi, fetițelor, aici din față? Credeți? Îl iubiți pe Isus? Aceste fetițe de aici, îl iubiți pe Isus din toată

inima voastră? Da? Tu Îl iubești? Tu Îl iubești, dragă? Ridicați-vă aici, lăsați pe oameni să știe că îl iubiți pe Isus. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

²¹⁸ Acum să ne întoarcem *încoace* și să cântăm pentru acești oameni înainte să plecăm, "Isus mă iubește! Asta știu, așa îmi spune Biblia." Vedeți? Să ne ridicăm mâinile în timp ce cântăm acum. Bine, să cântăm.

Isus mă iubește! Asta știu,
Pentru că așa îmi spune Biblia;
Cei mici îi aparțin Lui,
Ei sunt slabi...

²¹⁹ Acum ridicați mâinile... ? ... Toți împreună:

Da, Isus mă iubește,
Da, Isus mă iubește,
Da, Isus mă iubește,
Biblia îmi spune asta.

²²⁰ Acum repetați cu toții după mine: Eu cred că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu. Astăzi, îl accept ca Mântuitorul meu personal. De azi, înainte, Îl voi iubi și Îl voi sluji. Amin.

²²¹ [Fratele Ben Bryant spune, "Frate Branham, am patru copiii pe inimă în acest moment. Vrei te rog să te rogi pentru ei?" – Ed.] Sigur că da, frate Ben.

²²² Tată Ceresc, acest om vede că alți copilași vin la Cristos, și el strigă, ca un tată, pentru propriii săi copilași. Și Duhul care i-a adus pe acești micuți la altar, fie ca același Duh să-i mântuie pe copiii lui, Doamne. Acordă acest lucru. Îi încredințăm Ție, Tată, în Numele lui Isus Cristos.

²²³ Acum, în timp ce voi, micuților, vă întoarceți la locul vostru, vreau ca toți de pe acel rând să dea mâna cu acești copilași sau să-i mângâie în timp ce se întorc. Mergeți toți înapoi la locurile voastre, *pe aici*. Și toți de acolo să-i mângâie pe micuți. Și vă iubim din toată inima noastră. Sunteți membri ai Trupului lui Cristos, exact la fel de mult în Acesta ca și restul dintre noi.

Mărșăluim spre Sion,
Frumosul, frumosul Sion;
Mărșăluim în sus spre Sion,
Acea Cetate frumoasă a lui Dumnezeu.
Veniți, noi care îl iubim pe Domnul,
Și să facem cunoscute bucuriile noastre,
Să ne unim în cântare în dulce armonie,
Să ne unim în cântare în dulce armonie,
Și așa să înconjurăm Tronul,
Și așa să înconjurăm...

Acesta este un cântat foarte bun! Să ne ridicăm mâinile acum.

Mărșăluim spre Sion,
Frumosul, frumosul Sion;
Mărșăluim în sus spre Sion,
Acea Cetate frumoasă a lui Dumnezeu.

Haideți doar să dăm mâinile unii cu alții în timp ce cântăm acum.

Mărșăluim spre Sion,
Frumosul, frumosul Sion;
Mărșăluim în sus spre Sion,
Acea Cetate frumoasă a lui Dumnezeu.

²²⁴ Acum, să stăm cu capetele plecate, în timp ce ne... Cântă, frate Teddy, doar o...

²²⁵ Am câteva cereri aici, și batiste și așa mai departe. S-ar putea să vină de peste hotare. Billy îmi spunea că au avut o pereche de ghetuțe de la o copilașă din Anglia, cam *atât* de lungi, micuța este infirmă. Așa că trebuia să ne rugăm și pentru asta.

²²⁶ Și așa că... [Fratele Ben Bryant spune, "Frate Branham, te rog să mă scuzi că te întrerup, dar roagă-te ca, cel care ne-a lovit mașina aseară, pe aripa mea dreaptă din față, roagă-te ca asta să fie dezvăluit. Roagă-te ca Domnul să dezvăluie asta." – Ed.] Amin, frate Ben, cu siguranță voi face asta. [Fratele Branham fredonează *Mărșăluim Spre Sion*].

²²⁷ În timp ce mășăluim, Doamne, știm că Stâncă lovită este chiar lângă noi, Prezența veșnică a Apei din Stâncă merge cu Biserica. O, Dumnezeule Etern, dezleagă-ne, în această dimineață, credința în acest Dumnezeu care este cu noi. Știu că Tu o vei face, chiar în timp ce putem găsi favoare la Tine, că Tu că poți avea încredere în noi cu Ea. Dacă ne-ai da-O din belșug, am putea să O folosim greșit, Doamne. Dar dacă găsim har la Tine, lasă să se întâmple asta.

²²⁸ Fratele nostru a spus că cineva i-a lovit mașina. O, Doamne, știm că omul nu are bani să facă aceste lucruri. Mă rog ca Tu să-l aduci pe acel om sub convingere, sau ceva de genul acesta, să se poată căii că a făcut asta, să vină și să spună, "Frate, îți repar mașina, eu am făcut-o." Ajută-l pe fratele Ben și pe cei dragi lui.

²²⁹ Aici, așezate în mâna mea sunt batiste și cereri, au credință în acel Dumnezeu. Moise a avut credință în acel Dumnezeu și a trecut marea. Daniel a avut credință în acel Dumnezeu, și a fost scos din groapa cu lei. Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au avut credință în El, și au stins focul.

²³⁰ Pavel a avut credință în El și într-o zi, când slujbele erau foarte grele și Pavel nu putea ajunge la toți, el doar a luat o basma și a spus, "Cred că Dumnezeu este cu mine." Și-a pus mâinile peste basmale și peste șorturi, și duhurile rele au plecat de la oameni, iar bolile și afecțiunile s-au îndepărtat de la ei. Doamne, eu am credință în același Dumnezeu. Fie ca răul să plece. Bolile, afecțiunile și necazurile, să plece, Doamne.

²³¹ Tu ești același Dumnezeu care mi-a vorbit acolo jos, în acel Stâlp de Foc, jos pe râu. Tu ești Acela care are poza Ta agățată aici cu mine, pe perete. Tu ești cu noi, Doamne. Tu ești mereu prezent, același Stâlp de Foc. Și ne-am bucurat de Apa din Stâncă în fiecare zi, pe măsură ce ne unim în Duhul. Astfel, Tu ești aici. Avem încredere în Tine, Doamne. Avem credință în Tine. Noi credem că Tu ne vei unge și ne vei ajuta. Nu spre slava noastră, Doamne; am fi ca Moise atunci, când a făcut lucrul greșit. Noi vrem să facem ceva ca să Te ajutăm, Doamne. Aceasta este intenția inimii noastre, să Te ajutăm, dacă putem face asta. Arată-ne Tu, Tată, orice vrei să facem.

²³² Și acum, printr-un act de credință, condemn boala pe care o reprezintă aceste batiste și aceste cereri. Ele îi vor părăsi pe oameni. Știu că Tu o vei face, Doamne. Eu cred asta, în inima mea, că Tu o vei face. Vindecă toate bolile din mijlocul nostru în această dimineață.

²³³ Mântuie pe cei care au ridicat mâna, care au spus că ar vrea să vină la Stâncă, pentru Apă. Doamne, fie ca ei să fie atât de însetați astăzi, fie ca în jurul lor să fie o viață atât de sărată, până când îi va face să înseteze după Cristos. Îngăduie acest lucru.

²³⁴ Fi cu noi în această seară, Tată. O Doamne, fă să aflu, prin aceste întrebări, ce este în inimile oamenilor. Dacă nu este nimic pe inima lor, atunci, Doamne, dă-mi Tu ceva să predic pentru inimile lor în seara aceasta.

²³⁵ Binecuvântează-l pe fratele nostru Neville, și pe soția lui, familia lui; biserica noastră mică, administratorii noștri, diaconii noștri, membrii noștri. Și Trupul Tău de pretutindeni, fii cu noi, Tată. Încredințăm acest lucru în mâinile Tale, în Numele lui Isus Cristos.

... Sion;
Mășăluim în sus spre Sion,
Cetatea frumoasă a lui Dumnezeu.

Acum haideți doar să cântăm asta, adevărat, cu adevărat pentru El. Vedeți?

Veniți, noi care iubim pe Domnul,
Să facem cunoscute bucuriile noastre,
Să ne unim în cântare în dulce armonie,
Să ne unim în cântare în dulce armonie,
Și așa să înconjurăm Tronul,
Și așa să înconjurăm Tronul.

Cu capetele plecate acum.

Mășăluim spre Sion,
Frumosul, frumosul Sion;
Mășăluim în sus spre Sion,
Cetatea frumoasă a lui Dumnezeu.